10/56/225

PATENTTI- JA REKISTERI LEGIS
NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

19 ULU 2005

PCT/F12004/050098

Helsinki 30.7.2004

REST AVAILABLE COPV

E T U O I K E U S T O D I S T U S P R I O R I T Y D O C U M E N T

Hakija Applicant BEST AVAILABLE COPV

Metso Corporation

Helsinki

Patenttihakemus nro Patent application no

20030919

RECEIVED

1 6 AUG 2004

Tekemispäivä Filing date

19.06.2003

WIPO PCT

Kansainvälinen luokka International class

H01L

Keksinnön nimitys Title of invention

"Menetelmä ja laitteisto elektronisen ohutkalvokomponentin valmistamiseksi sekä elektroninen ohutkalvokomponentti"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Pirjo Kaila Tutkimussihteeri

PRIORITY DOCUMENT.
SUBMITTED OR TRANSMITTED IN
COMPLIANCE WITH
RULE 17.1(a) OR (b)

Maksu Fee 50 €

50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Osoite:

Arkadiankatu 6 A P.O.Box 1160

Puhelin:

09 6939 500

Telefax:

09 6939 5328

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

Telephone: + 358 9 6939 500

Telefax: + 358 9 6939 5328

MENETELMÄ JA LAITTEISTO ELEKTRONISEN OHUI KALVO-KOMPONENTIN VALMISTAMISEKSI SEKÄ ELEKTRONINEN OHUTKALVOKOMPONENTTI

5 <u>Tokniikan ala</u>

Koksintö kohdistuu menetelmään elektronisen ohutkalvokomponentin valmistamiseksi oheisen ilsenäisen palenttivaatimuksen 1 johdantoosan mukaisesti. Keksintö kohdistuu lisäksi menetelmän toteuttavaan laitteistoon oheisen ilsenäisen palenttivaatimuksen 15 johdanto-osan mukaisesti. Keksintö kohdistuu edelleen elektroniseen ohutkalvokomponentliin oheisen ilsenäisen palenttivaatimuksen 24 mukaisesti.

Keksinnön taustaa

15

20

10

4

Piirilevyjen (engl. printed circuit board) käyttö erilaisten sähköisten komponenttien kytkentäalustoina on tekniikan tasosta hyvin tunnettua. Yksittäiset komponentit, kuten esimerkiksi puolijohteet, vastukset ja kondensaattorit kiinnitetään piirilevylle tyypillisesti juottamalla, jolloin mainitut komponentit yhdessä piirilevyn yksi- tai useampitasoisen Johdinkuvioinnin kanssa muodostavat sähköisesti toimivan kokonaisuuden.

25

Piirilevyjen johdinkuviointien valmistukseen tunnetaan uselta erilaisia tapoja. Eräs yleisimmin käytetty tapa on etsaus, jossa eristävän alustamateriaalin pinnalle muodostetusta metallikerroksesta poistetaan syövyttämällä muut kuin ns. resistin suojaamat alueet. Resistinä käytetään tyypillisesti valoherkkää materiaalia, jolloin resisti kuvioidaan fotolitografisesti Johdinkuvioita vastaavalla tavalla ennen etsausta.

30

Johdinkuviointeja voidaan tuottaa eristävälle alustamateriaalille myös erilaisilla eloktrolyyttisillä pinnoitusmenetelmillä (engl. electropiating) tai painamalla johtavaa materiaalla sopivassa, esimerkiksi pastamaisessa muodossa haluttuihin kohtiin alustamateriaalin pinnalle.

15

20

25

30

35

2

Patentista US 4,356,627 tunnetaan piirilovyjen johdinkuvloinnin muodostamiseksi myös korkopainantaan (engl. stamping) perustuva menettely. Ko. julkaisun opetusten mukaisesti cristokorroksen (ABS, asetaatti, polyfenyylisulfoni, polyeetterisulfoni, polysulfoni) päälle laminoitua metallikerrosta (Cu) muokataan kuviopainimolla (engl. stamping die) siten, että metallikerroksesta erottuu eristekerrokseen aiheutetun pysyvän muodonmuutoksen kautta kahtoon eri tasoon johdinkuviointeja, jotka ovat toisistaan sähköisesti erotettuja. Näihin johdinkuviointeihin elektroniset komponentit voidaan edelleen liittää perinteiseen tapaan juottamalla.

Pyrkimys yhä pienemplen rakenteeliisten yksityiskohtien toteuttamiseen elektronisissa laittoissa vaatii myös kytkentäalustoina toimivien piirilevyjen johdinkuviointien millakaavan pienentämistä. Tämä taas osaltaan vaikeuttaa sähköisten komponenttien kiinnittämistä piirilevyille; koska komponenttien paikoitus sekä sähköisten kontaktien vaatima juotostekniikka muuttuvat yhä haastavimmiksi. Lisäksi erityisesti tieto- ja tietoliikennetekniikan nopea kehitys on aikaansaanul alati kasvavan tarpeen kehittää halvempia ratkaisuja erilaisten elektronisten laitteiden, erityisesti pikselinäyttöjen valmistamiseksi.

Elektronisten laittelden valmistustekniikan kehitys onkin johtanut ratkaisuihin, joissa erillisten piirilevyjen käytön sijaan sopivalle alustamateriaalilla muodostetaan mittakaavaltaan pienempiä ja yksityiskohtaisempia elektrodirakenteita, joiden päälle tarvittavat sähköisesti aktiiviset ja muut kerrokset muodostetaan suoraan, jolloin mainitut elektrodirakenteet jäävät näiden komponenttien osaksi ja komponenttien erilliseen kytkentäalustalle tms. asentamiseen liittyviä voidaan työvaiheita välttää. Elektrodikuviointien yhteyteen toteutettavien komponenttien aktiivisia ja muita kerroksia voidaan muodostaa esimerkiksi erllalsilla kasvatus-, pinnoitustai painotekniikoilla. Nämä tyypillisesti ohutkalvoihin perustuvat ratkaisut voidaankin nähdä sijoittuvan tavallaan perintelsten piirilevyjen sekä toisaalta erittäin korkean integrointiasteen omaavien integroitujen plirien välimaastoon. Nälssä ratkalsulssa käytettävät materlaalit myös poikkoavat tyypillisesti jossain määrin perinteisissä integroiduissa

piireissä käytettävistä piipohjaisista puolijohteista. Nykyisin voimakkaan kiinnostuksen kohteena ovat erityisesti orgaaniset elektroluminoivat materiaalit (polymeerit), joilla on kiinnostavia käyttösovelluksia erityisesti optisissa komponenteissa.

5

10

15

Piirilevylssä käytettävien johdinkuviointien viivanleveydel ovat tyypillisesti luokkaa > 100 μm, jopa uscita millimetrejä. Integroiduissa piireissä käytettävät viivanleveydet ovat nykyisin taas tyypillisesti luokkaa 100 nm. Nyt käsillä oleva keksintö kohdistuu elektrodikuviointeihin, joissa käytettävät viivanleveydet osuval μääsääntöisesti em. arvojon välimaastoon, tyypillisesti alueelle 1-50 μm.

Patenttijulkaisu US 2002/0094594 esittää erään ratkaisun orgaanisten valoa emittoivien rakenteiden, ns. OLED:ien (Organic Light Emitting Diodes) valmistamiscon. Periaatteellisesti OLED-rakenteet käsittävät kahden vastakkaisen elektrodikerroksen, anodin ja katodin, väliin muodostetun yhden tai useamman aktiivisen materiaalin kerroksen. Näiden lisäksi tämä päällekkäisiin kalvoihin lai kerroksiin perustuva rakenne voi sisältää tarpeen mukaan erillisiä eristekerroksia tms.

20

25

30

Mainitun US-Julkaisun mukaisesti eristävä substraatti (lasia tai muovia) päällyslelään orgaanisella kerroksella, jonka orgaanisen kerroksen päälle muodostetaan ylempi johtava elektrodikerros (metallia tai indlumtinaoksidia, ITO). Tämä ylempi elektrodikerros kuvioidaan mainitun Julkaisun mukaisesti kuviopainantaan (engl. die-cutting) perustuen, jossa työstöelimenä käytettävä kuviopainin on sopivimmin pinnoitettu siten, että se ylemmästä elektrodikerroksesta irti nostettaessa samalla poistaa mukanaan osan elektrodikerroksen johtavasta materiaalista. Julkaisun mukaisesti, em. orgaanisen kerroksen alie, suoraan eristävän substraatin päälle voidaan tarvittaessa toteuttaa kuvioitu alempi elektrodikerros muilla sinänsä tekniikan tasosta tunnetuilla tekniikoilla (kts. julkaisun sivulla 2, ensimmäinen kappale, viitenumero [0030]).

Julkaisu US 2002/0094594 opettaa siis elektrodikuvioinnin muodostamisen kuviopainantaa käyttäen orgaanisen kerroksen päälle

10

15

20

25

4

tuotettuun ylempään elektrodikerrokseen, josta johtavaa materiaalia on kuviopainimen avulla suhteellisen helppo poistaa, johtuen mainitun ylemmän elektrodikerroksen ja orgaanisen kerroksen välisestä suhteellisen vähäisestä adheeslusta. Toisaalta ylempää elektrodikerrosta näin mekaanisesti kuvioitaossa tulee varoa vahingoittamasta alempaa herkkää orgaanista kerrosta. Mekaaniseen kuviopainamiseen perustuvalla kuvioinnilla voidaan kuitenkin nähdä näin käytettynäkin tiettyjä etuja esimerkiksi kemiallisiin menetelmiin nähden, koska komialliset menetelmät voivat vahingoittaa alempia herkkiä orgaanisia kerroksia. Kuviopainamiseen perustuva menetelmä on tietyissä sovelluksissa myös nopea ja siten edullinen tapa ylemmän elektrodin kuvioinnin toteuttamiseen.

Monissa lapauksissa elektronisten laitteiden massatuotantoa ajatellen morkittävässä osassa tuotantokustannusten ja -tehokkuuden kannalta voldaan kuilenkin osoittaa olevan nimenomaan eristävän substraatin päälle muodostettavan ensimmäisen elektrodikuvioinnin tuottaminen. Tämä alimmainen elektrodikuviointi määrittää hyvin pitkälti sen, millaisia komponentteja sen päälle on mahdollista toteuttaa esimerkiksi orgaanisia materiaalikerroksia kasvattamalla. Mikäli ensimmäisen elektrodikerroksen kuviointi voidaan toteuttaa hyvällä tarkkuudella ja mm. riittävän pienillä viivanleveyksillä, lieventää tämä edelleen myös vaatimuksia kyseisen elektrodikerroksen päälle muodostettavien aktiivisten kerrosten ja muiden ylempien elektrodikerrosten osalta, sekä mahdollistaa merkittävästi suurempia vapausastelta näiden kerrosten valmistusprosessien valinnassa.

Keksinnön lyhyt kuvaus ja sen tärkelmplä etula

Nyt käsillä olevan keksinnön pääasiallisena tarkoituksena onkin kiinnittää aikaisempaa suurempaa huomiota ja tarjota uusia ratkaisuja suoraan eristävän substraatin pinnalle ennen aktiivisia kerroksia toteutettavan ns. alimmaisen elektrodikerroksen kuviointiin ohutkalvoja vastaavissa kerroksittain eristävän substraatin pinnalle muodosteltavissa sähköisissä komponenteissa.

10

15

20

25

30

35

5

Näiden tarkoitusten totouttamiseksi keksinnön mukaiselle menetelmälle ohutkalvokomponentin valmistamiseksi on pääasiassa tunnusomaista se, mikä on esitetty ohoisen itsenäisen patenttivaatimuksen 1 tunnusmerkkiosassa. Keksinnön mukaiselle laitteistolle on taas pääasiassa tunnusomaista se, mikä on esitetty oheisen itsenäisen patenttivaatimuksen 15 tunnusmerkkiosassa. Keksinnön mukaiselle ohutkalvokomponentille on pääasiassa tunnusomaista se, mikä on esitetty oheisen itsenäisen patenttivaatimuksen 24 tunnusmerkkiosassa. Muissa epäitsenäisissä patenttivaatimuksissa on esitetty erältä keksinnön edullisia suorilusmuoloja.

Keksinnön keskelsenä ajatuksena voidaan katsoa olevan se, että alustamatoriaalina toimivan eristävän substraatin pinnalle järjestettyyn elektrodikuviointi muodostetaan juhdekerrakseen alimmaiseen kuviopainantaan, eli ns. embossaukseen (engl. die-cut embossing) perustuvalla työstötoimenpileellä, jossa työstöelimen kohokuvio (engl. relief) pakottaa (engl. emboss) johdekerroksesta alueita toisistaan galvaanisesti erillään oleviksi elektrodialueiksi. Keksinnön mukaisessa embossauksessa alimmaisesta johdekerroksesta ei pyritä poistamaan materiaalia, vaari elektrodialueet saatetaan toisistaan galvaanisesti muodonmuutos pysyvä aiheuttamalla substraattiin erilleen suorittamalla embossaus tähän tarkoitukseen soveltuvissa prosessiolosuhteissa sekä tarkoitukseen soveltuvalla työstöelimellä. Nämä prosessiolosuhteet, kuten esimerkiksi substraatin lämpötila vaihtelevat jossain määrin substraatti- ja johdemateriaaleista, sekä myös niihin embossaamalla tuotettavien kuvioiden dimensioista rilppuen.

Keksinnön eräässä suoritusmuodossa substraatille järjestettyä alimmaista johdekerrosta työstetään embossaamalla siten, että elektrodialueita muodostuu substraatin tasoa vastaan kohtisuorassa suunnassa (substraatin paksuus), eli vertikaalisessa suunnassa useampaan eri tasoon. Hyödyntämällä näin substraatin tason suuntaisen, eli horisontaalisen etäisyyden lisäksi myös mainittu vertikaalinen etäisyys, voidaan elektrodikuvioinnin tiheyttä kasvattaa merkittävästi, mikä on huomattava etu tletyissä sovelluksissa. Eräinä esimerkkeinä tällaisista sovelluksista voidaan mainita erittäin lyhyen

10

15

20

25

6

kanavapituuden omaavien OFET-transistorien (Organic Field Effect Transistor) tai pikselinäyttöjen valmistaminen. Myös muissa kuin em. komponenteissa saavutotaan keksinnön avulla merkittävää hyötyä määrittämällä komponentin alimmaisen johdekerroksen päälle muodostettujen ylempien passiivisten tai aktiivisten kerrosten vertikaalisuuntainen dimensio mainitiuun alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä.

Koksinnön edullisen suoritusmuodon mukaan eristävä substraattimateriaali päällystetään alimmaisella johdekerroksella tyhjö- tai matalapaineprosessissa, ja tämän lisäksi ainakin alimmaisen johdekerroksen elektrodikuviointi toleulelaan embossaamalla saman tyhjöprosessin yhteydessä ja sopivimmin olennaisesti samoissa prosessiolosuhtelssa. Sopivimmin em. päällystys- ja embossausvaiheet suoritetaan rullalta-rullalle-prosessina, mikä mahdollistaa tekniikan tasoa merkittävästi nopeamman, yksinkertaisemman ja massatuotannollisemman valmistusprosessin. Saman yhteydessä ja sopivimmin edelleen myös rullalta-rullalle-prosessina on mahdollista toteuttaa myös tuotteen muiden passiivisten tai varsinaisten aktiivisten kerrosten, sekä edelleen muiden ylempien elektrodikerrosten. Näiden muodostamista. em. kerrosten muodostaminen voidaan toteuttaa kulloiseenkin sovellukseen parhaiten soveltuvalla tavalla, kuten jäljempänä tarkemmin ilmenee. On myös että alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla mahdollista, embossaustoimenpiteellä samalla muokataan myös kertaa komponentin yhtä tai useampaa ylempää passiivista tai aktiivista kerrosta. Eräänä esimerkkinä tästä on alimmaisen johdekerroksen ja sen päälle muodostetun eristekerroksen embossaaminen samalla kentaa.

30

35

Keksinnön avulla voidaan toteuttaa siten olennaisesti yhdessä tyhjö- tal matalapaineprosessissa esimerkiksi pelkästään substraatin pinnoitus johtavalla elektrodikerroksella ja mainitun kerroksen kuviointi embossaamalla. Tämän jälkeen esimerkiksi rullalla oleva tuote voidaan siirlää seuraaviin prosesseihin ja tarvillaessa erilaisiin olosuhteisiin muiden tarvittavien kerrosten toteutusta varten. Toisaalta keksinnön

15

20

25

30

35

7

avulla tietyissä sovelluksissa voidaan olennaisesti kaikki tolmivan elektronisen laitteen vaatimat elektrodi-, aktiivisel ja suojakerrokset toteuttaa olennaisesti yhdessä ja samassa prosessissa. On selvää, että mitä useampia kerroksia voidaan loleuttaa saman prosessin yhteydessä, sitä vähemmän ylimääräisiä työvaiheita (siirto, puhdistus, esikäsittely, kohdistus) tarvitaan ja samalla myös kohteen ja itse prosessin kontaminaation vaara pieneneo.

Nyt käsillä olovan keksinnön laajemman merkityksen ymmärtämiseksi on varsin keskeistä huomata se, että keksintö mahdollistaa hakijan käeityksen mukaan ensimmäisen kerran sen että saman prosessin (tyypillisesti tyhjöprosessin) yhteydessä substraatille ensin kasvatetaan oloktrodirakennetta varten tarvittava johdekerros, joka kerros välittömästi tämän jälkeen kuvioidaan embossaamalla saman prosessin yhteydessä. Tekniikan tason mukaiset menetelmät kuvioitujen elektrodirakenteiden muodostamiseksi, kuten esimerkiksi fotolitografia ja sitä seuraavat märkä- tai kulvaetsaus, tai erilaiset tartunnanestoöljyihin tai palnettaviin johdemateriaaleihin perustuvat ratkaisut ovat ongelmallisia, koska niissä käytettävät aineet aiheuttavat tyypillisesti prosessien kontaminoitumista, jolloin samaan prosessiin ei ole käytännössä mahdollista yhdistää useampien (edeltävien tai seuraavien) kerrosten prosessointia.

Keksinnöllä saavutetaan edelleen myös se erittäin merkittävä etu, että keksinnön mukaisesti embossaamalla aikaansaatavat elektrodirakenteiden viivanleveydet ovat kapeampia kuin esimerkiksi tekniikan tasosta tunnetulla varjomaskitekniikalla (engl. shadow mask) tehdyssä kasvatuksessa/kuvioinnissa. Samalla kuviointiin tarvittava prosessointiaika on myös huomattavasti lyhyempi. Teknlikan tasosta hyvin tunnetulla fotolitografiakuvioinnilla on kyllä mahdollista päästä sinänsä riittävään resoluutioon, mutta sen haittana on puolestaan prosessin monimutkaisuudesta (erillinen valotus ja etsaus) alhoutuvat korkoat kustannukset. Edelleen keksinnön mukaisesti embossaamalla suoritettava elektrodikuviointi soveltuu hyvin myös rullalta-rullalletyyppisiin jatkuviin valmistusprosesseihin, joihin esimerkiksi toistuvia kohdistuksia ja puhdistustoimenpiteltä vaativa varjomaskitekniikka

soveltuu huonosti. Tunnettuja tekniikoita käyttäen on myös vaikeaa tai täysin mahdotonta yhdistää uselta prosessivaihelta, kuten lohdekerroksen kasvatus ja kuviointi, samassa prosessissa toteutettaviksi.

5

10

15

20

25

30

35

Keksinnön mukaisen menetelmän yhteydessä substraallimateriaaleina voidaan käyttää esimerkiksi muoveja, kuten polyosteri (PET), polyimidi (PI) polystyreeni (PS) tai polykarbonaatti (PC). Myös muut eristävät substraattimateriaalit, joihin sopivissa olosuhteissa embossaamalla voidaan tuottaa pysyvä muodonmuutos voivat tulia kyseeseen. Siten substraattimateriaalina voi toimia myös esimerkiksi muovista ja lasista muodostettu laminaatti, Jossa lasikerros sopivimmin toimii taustakerroksena jonka päällo embossauskelpoinen muovikerros on laminoitu. Substraattimateriaalina voi toimia myös paperi, kartonki tai vastaava materiaali, jonka päällo elektrodirakenteissa tarvittava johdekerros voi olla muodostettu esimerkiksi ohuena metallikalvona.

Flektrodirakentelssa tarvittavana johlavana materiaalina voidaan käyttää esimerkiksi läpinäkyviä puolijohdeoksideja (esimerkiksi ITO), metalleja (esimerkiksi Ai, Au, Ag tai Cu) tai johdepolymeerejä (esimerkiksi PEDOT:PSS, engl. poly(3,4-ethylenedioxythiophene): poly(styrenesulfonate)). Johdemateriaalina voi tietyissä sovelluksissa toimia myös metalli- tai hillipartikkelimuste. Näistä materiaaleista koostuva yhtenäinen johdekerros voidaan muodostaa millä tahansa tokniikan tasosta tunnetulla tavalla ennen johdekerroksen kuviointia nyt käsillä olevan keksinnön mukaisesti embossaamalla.

Keksinnön mukaisella menetelmällä valmistettavia komponentteja voivat olla esimerkiksi OLED-, OFEI- tai valokennokomponentit. Keksintö soveltuu erityisesti erilaisten luminesenssiin perustuvien valolähteiden tai passiivisten tai aktiivisten näyttörakenteiden valmistukseen.

Keksinnön tarjoamat valmistusprosessin nopoutoon ja yksinkertaisuuteen liittyvät edut tulevat parhaiten esille valmislellaessa suuren pinta-alan komponentteja, kuton osimorkiksi valokennoja. Keksintö

15

20

25

30

35

9

myös mahdollistaa kapean viivanleveyden omaavien elektrodirakenteiden valmistamisen yhdellä kerlaa suurelle pinta-alalle, mikä ei ole käytännössä ollut tähän saakka mahdollista tekniikan tason menetelmillä. Näiden seurauksena keksintö mahdollistaa merkittävien kustannussäästöjen aikaansaamisen ja tuotantotehokkuuden kasvattamisen useissa erilaisissa sovelluksissa.

Riillävän kapeiden viivanleveyksien ja hyvälaatuisten elektrodirakenteiden aikaansaaminen embossaamalla vaatii sopivia prosessiolosuhleita sekä erityisesti myös embossauksessa käytettävän työstöelimen, kuten painolaatan tai -pellin sopivia ominaisuuksia.

Koska keksinnön mukaisessa embossauksessa substraattimateriaaliin aiheutetaan tietty pysyvä muodonmuutos, tapahtuu esimerkiksi muoveille embossaus sopivimmin lämpötiloissa, jotka ovat muovin ns. lasittumislämpötilan (engl. glass transition temperature) läheisyydessä (materiaalista riippuen n. /0° C). Mainitussa lämpötilassa, ns. lasittumispisteessä muovin ominaisuudet muuttuvat lasimaisesta tilasta (engl. glassy state) joustavampaan olomuotoon (engl. rubbery state). Lämmitys embossausta varten on edullista myös muiden kuin muovisten substraattien tapauksessa.

Työstöelimenä toimivan painolaatan, tai rullalta-rullalle prosesseissa telan tai vastaavan ympärille järjestetyn painopellin osalta edullinen rakenne on seliainen, Jossa työstävän pinnan kohokuviossa käytetään olennaisesti pystysuoria ensisijaisesti pinnan tasoa vastaan konokuviossa tarvittavien korkeuserojen alkaan-"sivuseinämiä" saamiseksi ja terävien, johdekerrosta hyvin leikkaavien kanttien muodostamiseksi. Tämä sivuseinämien pystysuoruus edesauttaa merkittävästi johdekerroksen eri johdealueiden välisen kontaktin katkaisua erillisiksi elektrodikuvioiksi, elkä työstöelimen pintaan pyri myöskään tarttumäan materiaalia kohteesta. Lisäksi em. kohokuvion muolo on edullirien pyrittäessä käyttämään substraatin pinta-ala mahdollisimman tehokkaasti hyväksi ja pyrittäessä samalla kapeisiin viivanleveyksiin. Työstöelimen kohokuvion leikkaavien kanttien ollessa

TAMPEREEN PATENT

riittävän teräviä, slyuseinämät voivat olla myös jossain määrin kaltevia ilman että kuviointitulos embossauksessa merkittävästi heikkenee. Kuvien lyhyt sclostus

Keksintö ja sonii koskoisot ominaisuudet sekä keksinnön avulla 5 saavutettavat edut käyvät alan ammallimiehelle paremmin ilmi seuraavasta kuvauksosta, jossa keksintöä selostetaan tarkemmin muutamien valikoitujen esimerkkien avulla viillaamalla samalla oheisiin piirustuksiin, joissä:

10 esittää periaatteellisena kaaviona keksinnön mukaista kuva 1 rullalla-rullalle prosessia, Jossa eristävä substraatti tyhjöpäällystetään johdekerroksella ja johdekerros embossataan tämän jälkeen saman tyhjöprosessin 15 yhtäydessä,

kuvat 2a-2f erāstā mukaisessa keksinnön esittävät tapaa käytettävän palnolaatan valmistaembossauksessa miseksi,

20 esittää periaatteellisesti kohokuvioinnin monistamisen kuva 2g suuren pinta-alan painopelliksi,

- kuva 3 esittää SEM esimerkkikuvan keksinnön mukaiseen 25 embossaukseen soveltuvan painolaatan pintaprofilista,
  - mukalsella esiffää SFM esimerkkikuvan kuvan 3 kuva 4 painolaatalla embossatusta ITO/PET kerrosrakenteesta,
- 30 kuvat 5a ja 5b esittävät periaatteellisina sivu- ja yläkuvantoina OLEDperustuvaa ja komponentteihin tekniikan tason mulkaisesti toteutettua pikselinäyttöä,
- kuva 6 periaatteellisena keksinnön yläkuvantona esittää 35 mukaisesti loteutettua OLED-pikselinäyttöä,

esittää SEM esimerkkikuvan sormimaiset ja limittäiset kuva 7 Source- ja Drain-elektrodit omaavasta tekniikan tason mukaisesta OFET-translatorista, periaatteellisen poikkiloikkauskuvan OFETesittää kuva 8 5 trafisistorin kanavarakenteesta, esittää perlaatteellisena poikkileikkauskuvana erislävän kuva 9 substraatin päällä olovasta johdekerroksesta keksinnön mukaisesti embossaamalla erotetun elektrodirakenteen, 10 esittää perlaatteellisena poikkileikkauskuvana erään kuva 10 kuvan 9 mukaisen elektrodirakenteen päälle toteutetun OFET-rakenleen, 15 esittää periaatteellisena poikkileikkauskuvana erään kuva 11 tolecn kuvan 9 mukaison olektrodirakenteen päälle toteutetun OFET-rakenteen, ja esittää periaatteellisena poikkileikkauskuvana erään kuva 12 20 kolimannen kuvan 9 mukaisen elektrodirakenteen päälle toteutetun OFET-rakenteen.

Keksinnön yksityiskohtalsempi selostus

25

30

Kuvassa 1 on esitetty periaatteellisesti rullalta-rullalle prosessi, jossa substraattina toimiva muovi aluksi tyhjöpäällystetään johdekerroksella ja kyseiseen johdekerrokseen muodostetaan tämän jälkeen elektrodikuviointi telan tai vastaavan ympärille asetetulla painopellillä embossaamalla saman tyhjöprosessin yhteydessä. Hakijan suorittamissa kokeissa on havaittu, että embossauksella pystytään valmistamaan erittäin kapeita, luokkaa 1-50 µm levyisiä viivarakenteita tyhjöpäällystetylle muovisubstraatille.

Kuvassa 1 on perlaatteellisesti esitetty että sekä tyhjöpäällystys että embossaus on järjestetty samaan kammioon. Tämä ei kuitenkaan ole

keksinnön ainoa mahdollinen suoritusmuoto, vaan massatuotantoa ajatellen keskeistä on lähinnä se, että substraatti voidaan ajaa rullalta rullalle kerta-ajona ilman että rullia/substraattia joudutaan välillä siirtämään eri prosessointilaitteisiin. Tällöin vältylään mm. tarpeelta pumpata prosessitilan painetta alas useampia eri kertoja, mikä on tunnetusti varsin aikaa vievä toimenpide. Siten kuvan 1 mukaisessa järjestelyssä voidaan käyttää myös useampiakin ori kammioita, joissa kaikissa kultenkin väliitsevat olennaisesti samat paineolosuhleel.

10 Palnolaatan tal - pëllin valmistaminen

Embossaukseen sõveltuva painopelti on sopivimmin nikkelipainopelti/laatta, joka voidaan valmistaa esimerkiksi litografisin menetelmin, jotka
ovat tekniikan täsusla muisla yhteyksistä sinänsä tunnettuja.
Tärkoimpiä painopellin valmistustekniikoita ovat suora resistilltografia
tai resistilitografianja kuivaelsaustekniikan yhdistäminen.

Kuvissa 2a-2f on periaalleellisesti esitetty prosessivaiheet, joissa embossauksessa tarvittavaan painolaattaan saadaan muodostettua haluttu piritarakenteen kohokuvio suoritlamalla resistikerroksen kuviointi tässä tapauksessa elektronisädettä käyttäen. On huomattava, että keksintö ei ole rajoittunut pelkästään elektronisädekuvioinnin käyttöön, vaan kuvioinnissa on mahdollista käyttää myös esimerkiksi lasersädettä.

25

30

35

15

20

Kuva 2a esittää periaatteellisesti alustamateriaalin 20 (lasia, kvartsia, piitä tms.) päällystämisen resistikerroksella 21 ja elektronisädekuvioinnissa tarvittavalla johtavuuskerroksella 22. Mainitun johtavuuskerroksen 22 tarkoitus on kuljettaa kuvioinnissa käytettävän elektronisäteen tuottama sähköinen varaus pois. Kuvassa 2c on esitetty resistikerroksen 21 kehittäminen, jonka seurauksena osa resistikerroksesta voidaan poistaa selektiivisesti, jolloin jäljelle jää ns. master-elementti. Kuvassa 2d tämän master-elementin päälle höyrystotään johtavuuskerros 23, jonka päälle kasvatetaan edelleen kuvassa 2e nikkelipainolaatta 24. Kuvassa 2f nikkelipainolaatta on esitetty kuvan 2e master-elementistä irrotettuna.

Edelleen eräs väihtoehtoinen menetelmä tuottaa kohokuviointi on käyttää kuvan 2c mukaista resistirakennetta, jonka päälle höyrystetään kuivaetsausprosegsissa maskimateriaalina toimiva metalli- (Cu, Al, tms.) tai dielektrikerros (SiO2), jolloin saadaan kuvan 2d mukainen rakenne. Asettamalla malnittu rakenne resistiä liuottavaan liuottimeen voidaan resistikuviot poistaa ja jäljelle jäävä metallinon tai dielektrinen materiaali on sijhstraatin pinnalla kuvioiduissa kohdissa. Tämän jälkeen substraatti asototaan orillisoen plasmakammioon kuivaetsausprosessiin, jossa suunnatulla kaasuplasmalla kulutetaan substraattia ja maskimateriaalia Esubstraatin tasoon nähden vertikaalisessa suunnassa. Tämän seurauksena maskimateriaalin muodoslamal kuviot siirtyvät substraattiin. Kuvioldusta substraatista kasvatetaan tämän painolaatta 24 edellä mainituilla menetelmillä päällystämällä rakenteen päälle ensin johtavuuskerros 23 ja kasvattamalla sen päälle elektrolyyttisesti painolaatta. Edellä esitettyjen lisäksi kuvioiden muodostamiseen nikkelipainolaattaan on olemassa useita muitakin vaihtoehtoisia sinänsä tunnettuja litografiamenetelmiä ja niiden kombinaatioita.

20

25

30

35

10

15

käsillä keksinnön kannalta olëvan oleellista painolaatan valmistamisessa litarvittavan master-elementin tuottamisessa on se. että menetelmäli on kykenevä toistamaan haluttuja painolaatan ominaisuuksia, joista tärkeimpiä ovat kohokuvion seinämien pystysuoruus ja kohokuvion viivojen reunanlaatu. Valmistusmenetelmä tuleekin valita kunkin erillisen kuviogeometrian mukaisesti optimaaliseksi. Suoraa laserlitografiaa voidaan käyttää viivanleveyksillä > 1.5 µm la sitä pienemmät viivanleveydet tuotetaan tyypillisesti elektronisäteellä. 🖟 I oinen keksinnön kannalta ratkaiseva tekijä on kohokuvion viivojen syvyys. On tunnettua, että esimerkiksi viivanleveys 25 μm ja syvyys 50 μm voidaan tuottaa lähes pystysuorana seinämänä optimoimalla resistien valotus ja kehitysprosessi tarkasti. Kuitenkin useimmissa tapauksissa on helpompi kayttää edellä kuvattua kulvaetsausprosessia, jolla voidaan tuottaa lähes täysin pystysuoria seinämiä.

20

25

30

11

Kuvan 2f nikkelipainolaattaa 24 voidaan käyttää embossaukseen sellaisenaan tal sijlä voidaan kasvallaa lisäpainolaattoja toistamalla kuvan 2e mukaista prosessivaihetta.

Edellä mainituilla litografisilla menetelmillä voidaan tuottaa kuvioalueita, joiden pinla-alal ovat nykyisillä valmistustekniikoilla < 8" x 8". Suuremmat pinta-alat tuotetaan kuvassa 2g periaatteellisesti esitetyllä yhdislelymenetelmällä (engl. recombining), jossa edellä esitetyillä menetelmillä tuotettu yksittäinen painolaatta 24 kopioidaan kuumaembossaus- tai valumenetelmillä suuremmalle substraatille kopioimalla rakennetta substraatin pintaan sen tason määrittämissä xysuunnissa.

Kuumaembossauskopioinnissa edellä tuotettu nikkelipainolaatta 24 asetetaan ko, painolaatan kokoisen metallisen tukilevyn päälle ja sillä painetaan kuvio sopivaan muovimateriaaliin, esimerkiksi PMMA-materiaaliin (engi. polymethylmeta-acrylate) kuumaembossausprosessilla. Toistamalla prosessia useaan kertaan ja eri kohtiin muovimateriaalia, saadaan näin: tuotettua suuren pinta-alan omaava uusi master-elementti, josta kasvatetaan suuren pinta-alan omaava palnolaatta/painopelti elektrolyyttisesti.

Yhdistely on myös mahdollista tehdä levittämällä isomman pinta-alan omaavan muovi-, lasi- tai kvartsisubstraatin päälle nestemäistä polymeerimateriaalia, johon nikkelipainolaatan 24 kuvio palnetaan. Kovettamalla polymeeri paikallisesti (esimerkiksi lämmittämällä, UVvalolla tai riittävää kovettumisalkaa käyttäen) saadaan valmistettua kuviorakenne mainittuun kohtaan substraatin päälle. Toistamalla prosessia useaan eri kohtaan saadaan jälleen muodostettua suurcmman pintafalan omaava master-elementti ja siitä edelleen voldaan kasvattaa telan tal vastaavan ympärille soveltuva nikkelipainolaatta.

Kuvassa 3 on eşitetty elektronimikroskooppikuva (SEM, Scanning Electron Microscopy) erään keksinnön mukaiseen embossaukseen soveltuvan painopellin pintaprofiilista. Kuvassa 3 keskellä oleva alue on

20

15

25 μm ylempänä, kuin reunoilla oleva alue. Nähdään, että painolaatan kohokuviossa on siten olennaisesti pyslysuorat seinämät sekä terävät leikkaavat kantit. Profiilin syvyys embossattaessa esimerkiksi ITO/PEI rakennetta on sopivimmin luokkaa 1-25 μm ja viivanleveys kapeimmillaan luokkaa 1 μm. Profiilin syvyyden valinta samoin kuin kapeln kyseeseen tuleva viivanleveys vaihtelevat embossattavan johdekerroksen ja sen alla olevan substraatin materiaalista riippuen.

Kuvassa 4 on esitetty SEM kuva kuvan 3 mukaisella painopellilla lämpülilassa 20 °C embossatusta ITO/PET kerrosrakenteesta. Kuvasta 1 nähdään, että rakenteet ovat painuneet kahteen eri tasoon. Kuvassa keskellä oleva alue on 15 μm alempana, kuin reunoilla olevat tummat alueet jolloin mainittu painuma on katkaissut PET muovisubstraatin päällä olleen 100 nm paksuisen ITO johdekalvon. Nähdään, että kuvan 3 mukaiseen painopellin rakenteeseen verrattuna johdekerrokseen muodostuneen kuvioinnin dimensiot ovat leveyden osalta yhtenevät ja leikkausreuna on tasainen. Leikkausreunan karheus on alle 2 μm.

Substraatin materiaalina keksinnön mukaisessa embossauksessa voidaan käyttää sopivimmin PET:iä, mutta muita mahdollisuuksia ovat esimerkiksi PI, PS ja PC. Näistä ainakin PEI:iä on saatavana valmiiksi rullatavarana, jolloin sitä on helppo käyttää rullalta-rullalle prosesselssa.

Esimerkiksi OLED-komponenteissa tai mulssa optisissa komponenteissa substraatin päälle muodostettavan alimmaisen elektrodikerroksen (anodin) materiaalina voidaan käyttää läpinäkyviä puolijohdeoksideja, tyypillisestä ITO:a. ITO:n vastusarvo on muutamien kymmenien tai satojen nanometrien kalvonpaksuuksilia tyypillisesti joitain kymmeniä ohmeja per neliö ja näkyvän valon aluoella sen transmissio on tyypillisesti > 75 %. PET-kalvo voidaan päällystää ITO-kalvolla sinänsä lunnotuilla tyhjökasvatusmenetelmillä ja PET- ja ITO kerrosten välissä voidaan käyttää tarvittaessa esimerkiksi ohutta piidioksidikerrosta (SiO₂), joka toimii adheesiokerroksena mainittujen kerrosten välissä Myös muiden suojakerrosten käyttö em. kerrosten välissä on mahddilista.

Vaikka keksintö an ensisijaisesti tarkoitettu substraatin päälle 🖁 alimmaison 👉 elektrodikerroksen muodostettavan embossaamalla tapahtuvaan kuvidintiin, voidaan embossausta soveltaa luonnollisesti myös mulden ylempion oloktrodikorroston kuvlointiin esimerkiksi siten, kuln patenttijulkalsussa US 2002/0094594 on esitetty. Monikerroksisen rakenteen ylempiä johdekorroksia ombossaamalla kuvioitaessa on mahdollista käyttää kuvioltavan kerroksen alla sopivaa suojakerrosta, johon keksinnön mukainen muodonmuutos aikaansaadaan ja joka siten mahdollistaa kuvioitavan kerruksen osalta kontaktien katkaisemisen.

Keksinnön eräässä suoritusmuodossa saman rullalta-rullalle prosessin yhleydessä voidaan muovinen substraatti päällystää sputterolmalla tyhjössä olennaisesti yhtenäisellä ITO-kerroksella, jonka vahvuus on esimerkiksi 100 nm. Tämän jälkeen mainittu ITO-kerros keksinnön mukaisesti embossaamalla anodlelektrodiksi. kuvioidaan Anodielektrodin päälle muodostetaan termisellä tyhjöhöyrystyksellä yksi tai useampiä orgaanisia materiaalikerroksia. Näiden kerrosten paksuus voi olla esimerkiksi 50-200 nm. Orgaanisten kerrosten päälle muodostetaan edelleen katodielektrodi metallista (esimerkiksi Mg, Ag tai Al). Katodielektrodi voidaan kuvioida joko embossaamalla tai muulla tekniikan tasostaktunnetulla tavalla. Muodostamalla katodielektrodin juovat kohtisuoraan anodielektrodin juovien kanssa, voidaan mainittujen juoviėn risteykseen muodostuvia pikseleitä ohjata yksi kerrallaan ja muodostaa näin esimerkiksi OLED-pikselinäyttö. Komponentin idppukäsittelyssä rakenne suojataan tarvittavilla suojakerroksilla yms. sekä tarvittaessa leikataan ja johdotetaan valmiiksi komponenteiksi.

30

35

10

15

20

25

Kuvioltavien johdekerrosten osalta tässä keksinnössä ovat etusijalla puolijohdeoksidit, kuten ITO. Mainitut materiaalit muodostavat substraatille lasimalsen kerroksen, johon on mahdollista keksinnön mukaisesti embessaamalla aikaansaada katkaisu, joka katkaisu perustuu alla olevaan substraattimateriaaliin aikaansaatuun pysyvään muodonmuutokseen. Keksintö ei kultenkaan ole rajoittunut ainoastaan

puolijohdeoksidelsta muodostettuihin elektrodikerroksiin, vaan elektrodeissa voidaan käyttää materiaaleina myös metalleja (kuten Al, Au, Ag, Cu) tai polymeeriä (kuten PEDOT/PSS) sellaisissa sovelluksissa, joissa elektrodikerrokselta el vaadita optista läpinäkyvyyttä.

5

Elektrodikuvioinneissa kulloinkin tarvittavat viivanleveydet määräytyvät kulloinkin valmistettavan sovelluksen mukaisesti. Keksinnön mukaista embossausta käyttäen esimerkiksi ITO-kerroksessa on mahdollista päästä luokkaa 1 µm oleviin viivanleveyksiin.

10

15

20

Substraattimateriaalien ollessa muovia embossaus tapahtuu lämpötiloissa, jotka ovat sopivimmin hieman yli muovin lasittumislämpötilan, jossa lämpötilassa, ns. lasittumispisteessä muovin ominaisuudet muuttuvat lasimaisesta tilasta joustavampaan olomuotoon. Näissä lämpötiloissa muovisubstraatin päällä oleva ITO-kerros ei vielä kuitonkaan pehmene, mikä on edellytys sille että mainittu kerros saadaan luotettavasti ja tarkkarajaisesti embossaamalla katkaistua. Sopiva substraatin lämpötila, jossa substraatti on tilassa jossa siihen embossaamalla alkaansaadaan pysyvä muodonmuutos, voidaan järjestää joko esilämmittämällä substraatti ennen embossausta ja/tai käyttämällä embossaukseen lämmitettyä painolaattaa tai -peltiä. Etuna lämmitetyn työstöelimen käytössä on se, että tällöin lämmitys kohdistuu hetkellisenä vain kulloinkin työstettävään suhstraatin osaan eikä substraattimateriaalia kokonaisuudessa tarvitse lämmittää.

25

Kuten edellä on jo todettu, sopivimmin embossauksessa käytettävä painolaatta tai -pelli valmistetaan nikkelipintalsena. Mahdollisimman pystyseinämäisen ja terävät loikkaavat kantit omaavan kohokuvion valmistaminen painolaallaan on haastavaa, mutta se on mahdollista esimerkiksi edellä esitettyä elektronisädekuviointiin ja kuivaetsauksoon perustuvaa tekniikkaa käylläen. Painolaatta on mahdollista valmistaa myös esimerkiksi piihin materiaalia kidesuunnassa etsaamalla.

35

30

Seuraavassa keksintöä selostetaan edelleen yksityiskohtaisemmin käyttämällä erityisinä esimerkkeinä OLED:ien ja OFET:ien valmistusta. Näistä esimerkeisja käy alan ammattimiehelle selkeasti ilmi mm. se,

→ PRH

miten keksinnön mukaisessa embossauksossa voidaan tehokkaasti hyödyntää substraatin ja johdekerroksen vertikaalisuuntaa.

OLED-komponentieihin perustuvan plkselinäytön valmistus

5

10

15

20

25

30

35

OLED-komponenttien käyttö erilaisissa näyttösovelluksissa on nykyisin erittäin voimakkaan kiinnostuksen kohteena, koska ne tarjoavat perinteisiä mahdollisuuden näyttökomponenttien valmistamiseen pikselinäyttöjä eduilisemmin. Nyt esillä oleva keksintö tarjoaa hakljan käsityksen mukaan mahdollisuuden plkselinäyttöjen valmistamiseen vielä nykyisin tunnettuja tapoja morkittävästi yksinkertaisemmin ja pienemmin kustannuksin. Lisäksi keksinnön avulla näyltöihin voidaan toteuttaa myös inykyistä parempi pikseliresoluutio hyödyntämällä elektrodien vierekkäisten tehokkaammin tasoà teknilkan toisistaan horisontaalisuuntaisen vertikaalisuuntaista etäisyyttä: etäisyyden lisäksi.

Kuvissa 5a ja 5b on esitetty periaattoollisesti OLED-komponentteihin perustuva pikselihäyttö, siten kuin se nykyisen tunnetun tekniikan mukaisesti valmiştotaan. Näytön pikselit muodostuvat ristikkäisten juovamaisten elektrodlen (tyypillisesti alempi anodi ja ylempi katodi) risteykseen. Yloisosti voidaan ajatella, että OLED-pikselin kummatkin ristikkäiset elektrodil läylyy kuvioida alle 100 µm levyisiksi, jotta saadaan aikaan riittävän korkean resoluution omaava näyttö. Tunnettua tekniikkaa edustavan varjomaskin avulla päästään käytännössä n. 200-300 µm elektrodileveyteen. Jos muodostetaan ns. perusväripikselin RGB-täysvärinäyllö, niin kolmen vierekkäisen (punainen, vihreä ja sininen) yhdessä muodostaman ns. virtuaalisen väripikselin kokonaismitta lähestyy tällöin 1 mm:iä, joka on liian suuri Lisäksi näyttölhin. resoluution soveltuisi korkean 89 jotta varjomaskeihin perustuvan tekniikan huonolna puolina ovat tolstuvat tunnetulla Lekniikan tasosta puhdistukset. kohdistukset fotolitografiakuvio[nnilla päästään alle 1 μ m resoluutioon, mutta sen haittana on varsih korkeat valmistuskustannukset samoin kuln huono soveltuvuus rullalta-rullalle prosesseihin. Lisäksi fotolitografiassa käytettävät etsauskemikaallt alheuttavat ongelmia tai eslävät kokonaan eri prosessivaiheiden yhdistämisen yhdeksi kokonaisuudeksi.

Korkean resoluution näytöt toteutetaankin siten tyypillisesti piialustalle, johon nykylsillä tekniikoilla pystytään valmistamaan riittävän pienikukoisia pikseleitä. Piialustalsten näyttöjen valmistuskustannuksia on kuitenkin vaikea alentaa sille tasolle, johon orgaanisilla materiaaleilla on massatuotannossa periaatteessa mahdollisuus päästä.

Kuvassa 6 on esitetty keksinnön mukaisesti toteutettu OLEDpikselinäyttö. Hyödyntämällä substraatin tasoa vastaan kohtisuorassa
suunnassa, eli vertikaalisessa suunnassa useampaan eri tasoon
embossaamalla muodostuvat elektrodit, voldaan elektrodikuvioinnin
tiheyttä kasvattaa merkittävästi, mikä mahdollistaa myös alkaisempaa
paremman pikseliresoluution saavuttamisen. Kahteen eri tasoon
embossattujen elektrodikuvioiden tuoma etu ilmenee yksityiskohtaisemmin myös jäljempänä kuvista 9-11. Elektrodikuvioinnin
viivanleveyden ollessa esimerkiksi 50 μm luokkaa, saavutetaan
pikselinäytöissä rittävä resoluutio useimpiin sovelluksiin värinäytöt
mukaan luklen.

20

25

5

10

15

Nyt käsillä oleva keksintö mahdollistaa siis OLED-pikseleiden valmistuksen siten, että pikseleiden koko on riittävän pioni myös resoluutioltaan hyvänlaatuisiin näyttöihin. Keksinnön merkittävä etu on lisäksi se, että keksintö mahdollistaa OLED-pikseleiden valmistamisen myös rullalta-rullalle-prosessina, mikä alentaa merkittävästi pikselnäyttöjen tuotantokustannuksia massatuotannossa.

OFET komponenttion valmistus

On sinänsä tunnettua, että orgaanisissa ohutkalvoihin perustuvissa kenttätransistoreissa eräs keskeinen valmistustekniikalle asetettava vaatimus on kyky valmistaa riittävän pieniä kanavapituuksia sormirakenteisten ja toisiinsa nähden limittäin järjestettyjen elektrodien välille. Kuvassa 7 on esitetty SEM esimerkkikuva OFET-transistorin rakenteesta, jossa näkyvät keskenään limittäiset sormimaiset Source-ja Drain-elektrodit S,D. Kenttätransistorin kanavalla tarkoitetaan tässä

KENELLEPATREK Aslakaspalvel

MISTÄ- 03 2886262

yhteydessä näiden vastakkaisten elektrodien kahden vierekkäisen sormen väliin jäävää aluetta, jolla on tietty pituus (elektrodisormien välinen etäisyys vastakkaisten elektrodien S,D välillä) sekä leveys (matka jolla vastakkaiset elektrodit S,D ovat limittäin). Transistorin tolminnan kannalta kanavan pituuden ja leveyden suhde on keskeinen parametri.

OFET-transistorin Drain-Source-elektrodien välistä virtaa IDS voidaan arvloida kaavan (1) mukaisesti

10

5

$$I_{DS} = \frac{WC_i}{2L} \mu (V_{GS} - V_i)^2$$

$$C_i = \frac{\dot{\varepsilon}_0 \varepsilon_r}{d_{ox}}$$
(1)

$$C_i = \frac{\mathcal{E}_0 \mathcal{E}_r}{d_{ox}} \tag{2}$$

 $\mu = varauksenkuljettajan liikkuvuus kanavamateriaalissa$ joissa,

V_{GS} = Gate-Source Jannite.

20 C_i = eristekerroksen ominaiskapasitanssi

> W = kaṁavan leveys ∴ L = kanavan pituus

V_t = transistorin kynnysjännite

dox = cristekerroksen paksuus

25 $\varepsilon_r = \text{eristernateriaalin permittiivisyys}$

 $\varepsilon_0 = \text{permittlivisyys tyhjiössä}$

Kuvassa 8 on esitetty periaatteellisena poikkileikkauskuvana OFETtransistorin kanavarakenne.

30

35

Tyypillisesti orgaanisten kanavamateriaalien varauksenkuljettajien liikkuvuus vaihtele 10⁻³ – 0.1 cm²/Vs välillä, kun se esimerkiksi kidemuodossa olevalla piillä on huomattavasti suurempi ollen luokkaa 10° cm²/Vs. I ämä rajoittaa yhtälön (1) mukaisesti voimakkaasti orgaanisesta transistorista saatavaa virtaa. Toisaalta virta riippuu oleellisesti transistorin kanavan leveyden W ja pituuden L suhteesta.

15

20

25

21

Tämä suhde W/L pyritään siten maksimoimaan, tekemällä esimerkiksi kuvan 6 mukaisesti sormirakenleisiksi kuvioituja elektrodeja. Lisäksi transistorin koko valkuttaa transistorin kynnysjännitteeseen V_t siten, ellä koon pienentäminen madaltaa tarvittavaa kynnysjännitettä. Matalat kynnysjännitetasot on monissa sovelluksissa keskeinen transistorille asetettava vaatimus.

Edellä esitetystä seuraa suoraan se, että transistorin Drain- ja Sourceelektrodien kuviointi on pystyttävä toteuttamaan hyvin tarkasti. Lisaksi kuvioinnin laadun on oltava hyvä, sillä elektrodien väliset yksittäisetkin oikosulut pilaavat tyypillisesti transistorin suorituskyvyn.

leknikan tasosta tunnetut fotolitografiaan ja etsaukseen perustuvat menetelmät mahdollistavat kylläkin tarkan elektrodikuvioinnin, mutta ne ovat hitaita ja kalliita prosesseja vaatien useita eri työvaiheita. Siten ne soveltuvat huonosti massatuotantoon ja ovat käytännössä soveltumattomia rullalta-rullalle prosesseihin.

Tekniikan tasosta tunnetaan muitakin elektrodikuviointiin soveltuvia menetelmiä, kuten esimerkiksi varjomaskitekniikka, mutta yleisesti voidaan todeta että ne menetelmät joilla päästään riittävän hyvään (luokkaa 1 µm resoluutioon) kanavan pituudessa L, civät sovellu massatuotantoon eivätkä varsinkaan rullalta-rullalle-prosesseissa käytettäväksi.

Koksinnön mukainen embossaukseen perustuva ratkaisu sen sijaan soveltuu OFET-transistoreissa tarvittavien Drain- ja Source-elektrodien toteuttamiseen myös massatuotantona ja rullalta-rullalle-prosessina.

Viltaten kuvaan 8, eristävän substraattimateriaalin päälle muodostetaan aluksi johdekerros esimerkiksi metallista (kuten Al, Cu, Ag tai Au), ITO:sta tai johtavasta polymeeristä (kuten rr-PHT, engl. regioregular poly(3-hexylthiophene)). Tähän johdekerrokseen Sourceja Drain-elektrodit muodostetaan keksinnön mukaisesti embossaamalla. On huomattava, että transistorin kanavan dimensiot L,W määräytyvät nyt suoraan tämän alimmaisen elektrodikerroksen

10

15

20

25

30

35

kuvioinnin perusteella. Siten elektrodien päälle tulevan orgaanisen puolijohdekerroksen levilys, samoin kuin sitä seuraavien eristekerrosten ja Gate-elektrodin muodostaminen elvät ole enää tulosluslarkkuudeltaan yhtä kriittisiä. Orgaaninen puolijohdekerros, kanavamateriaali voi olla materiaaliltaan esimerkiksi esimerkiksi penlaseeni (engl. pentacene) tai sopiva oligotiofeeni-yhdiste.

Orgaanisen kanavamateriaalin päälle toteutetaan eristekerros, joka on tyypillisesti joko SiO₂, tai jotain johtamatonta polymeeriä kuten polyesteriä. PVP (engl. poly-vinylphenol) tai PMMA. Eristekerroksen kuviointi ei enää vaikuta transistorin kanavan dimensioihin I,W, joten tarkkuusvaatimukset sen valmistuksessa ovat llevemmät. Sen sijaan eristekerroksen paksuus on tärkeä tekijä transistorin toiminnan kannalta kuten kaavasta (2) ilmenee. Eristekerroksen tulee olla mahdollisimman ohut, mutta siinä ei saa olla oikosulkuja mahdollistavia reikiä tai vastaavia. Eristekerros voidaan toteuttaa tyypillisesti esim. tyhjöhöyrystämällä, sputteroimalla tai palnamalla.

Eristekerroksen päälle toteutetaan vielä Gate-elektrodi sopivasta johtavasta materiaalista, esimerkiksi metallista (kuten Al, Cu), johtavasta grafiitti- tai metallipartikkelimusteesta tai johtavasta polymeeristä, kuten polyaniliini. Tämäkään vaihe ei ole painotarkkuuden suhteen enää kovin kriittinen, sillä transistorin kanavan dimensiot on määritelty jo alimman johdekerroksen elektrodikuvioinnin yhteydessä.

Edellä esitetyn perusteella on selvää, että keksinnön mukaisen ombossauksen käyttäminen OFET-komponenttion valmistuksessa on edullista, koska tällä menetelmällä voidaan alimmainen ja transistorin ominaisuuksien kannalta kaikkein tärkein johdekerros kuvioida erittäin ja Sourcejohdekerroksen Drain-Alimmaisen tarkasti. elektrodikuvioinnin toteuttamisen jälkeen seuraavien kerrosten toteutukselle on huomattavasti suuremmat vapausasteet, koska niiden osalta voidaan nyt sallia tietty määrä epätarkkuutta ilman että se olennaisesti vaikuttaa transistorin suorituskykyyn.

10

15

20

25

30

23

Kuvissa 9-11 on esitetty yksityiskohtaisemmin eräitä mahdollisuuksia embossaamalla valmistetun OFET-transistorin rakenteiksi. Näistä kuvista myös ilmenee se, miten keksintö mahdollistaa tarkat ja pienet kanavapituudet L substraatin vertikaalisuuntaa uudella tavalla hyödyntämällä.

Kuvassa 9 on ositotty periaatteellisesti eristävän substraatin päällä olevasta johtavasta kerroksesta (esimerkiksi ITO, alumiini tai johtava polymeeri) keksinnön mukaisesti embossaamalla alempaan tasoon erotettu kapea elektrodi, joka voi tolmia lähtökohtana kuvissa 10 ja 11 esitetyille transistorirakenteille. Mainitun elektrodin leveys voi olla kuvan mukaisesti luokkaa 1-50 μm. On selvää, että sovelluksesta riippuen elektrodirakenteena voidaan hyödyntää myös pelkästään alkuperäiseen tasoon substraatin pinnalle jäänyttä johdekerrosta, jolloin kuvassa 9 esitettyä mainitusta tasosta alempaan vertikaaliseen tasoon erotettua johdekerroksen osaa ei lainkaan hyödynnetä elektrodina. Lilanne voi olla myös päinvastainen, jolloin ainoastaan vertikaalisuunnassa alempana oleva elektrodi tulee käyttöön.

Kuvassa 10 on periaatteellisesti esitetty kuvan 9 mukaisen rakenteen päälle toteutettu kenttätransistori, jossa em. johdekerroksesta erotettu elektrodi toimii Gate-elektrodina. Gate-elektrodin päällä on eristekerros ja mainitun eristekerroksen päällä edelleen orgaaninen puolijohdekerros, joka täyttää embossaamalla muodostetun syvennyksen. Tässä tapauksessa sekä johdekerros että sen päällä oleva, esimerkiksi tyhjökasvattamalla muodostettu passiivinen eristekerros voivat olla embossattu samalla kertaa. Kontaktit Source- ja Drain-elektrodeja varten on muodostettu esimerkiksi alumiinista molemmin puolin em. syvennystä **Kuvioitujen** elektrodlen päälle. Gate elektrodin voidaan kontaktikohta muodostaa vastaavallo tavalla transistorirakenteen viereen johdottamalia sopiva alue elektrodia varten. Kuvan 10 mukaisessa rakenteessa transistorin kanavan pituudeksi L muodostuu Source- ja Gate-elektrodien välinen etäisyys, joka tässä esimerkkitapauksessa on luokkaa 5 μm.

10

15

20

25

30

35

21

Kuvassa 11 on esitetty eräs toinen vaihtoehto kenttätransistorin rakerileeksi. Tässä lapauksessa johdekerroksesta embossaamalla erotettu elektrodi toimii Source-elektrodina, jonka päälle embossattuun vertikaalisuuntaiseen syvennykseen on muodostettu orgaaninen puolijohde ja sen päälle edelleen Gate-elektrodi. Drain-elektrodin muodostaa substraatln pinnalle ylempään vertikaaliseen tasoon jäävä johdekerros. Tämän rakenteen etuna on se, että transistorin kanavan pituus L määräytyy nyt vertikaalisen embossaussyvyyden mukaisesti. Siten se on hyvin tarkasti hallittavissa embossauksessa käytettävän painolaatan kohokuvion avulla. Tämä mahdollistaa myös alle 1 μm, esimerkiksi luokkaa 500 nm olevat kanavapituudet.

Kuvassa 12 on esitetty vielä eräs valhtoehto kenttätransistorin rakenteeksi. Tässä tapauksessa alempaan vertikaaliseen tasoon embossattu johdekerroksen osuus, joka kuvan 11 mukaisessa ratkaisussa toimii Source-elektrodina, ei ole sähköisesti kytketty lainkaan elektrodiksi, vaan Drain- ja Source-elektrodit on nyt molemmat järjestetty ylempään vertikaaliseen tasoon eri puoliile embossaamalla muodostettua Ja puolijohdekanavamaterlaalin täyttämää syvennystä. Kuvan 12 ratkaisussa efektiiviseksi kanapituudeksi muodostuu luokkaa 2 x 1 μm oleva pituus, koska Source- ja Drain-elektrodien välinen virta kiertää kuvassa katkoviivoilla esitettyjen nuolten mukaisesti mainitun alemmalla tasolla olevan sähköisesti kelluvan elektrodin kautta. Tämän rakenteen erityisenä etuna on se, että mainittuun kelluvaan elektrodin johdekerrokseen embossauksen yhteydessä mahdollisesti syntyneet vähäiset murtumat tai muut virheet elvät käytännössä vaikuta transistorin toimintaan.

Kuvissa 10-12 periaatteellisesti esitetyistä esimerkkirakenteista käy alan ammattimiehelle selkeästi ilmi koksinnön mukaisolla onsimmäisen johdekerroksen embossaukseen perustuvalla elektrodikuvioinnilla saavutettavat merkittävät edut. Ensimmäisen johdekorroksen tarkka elektrodikuviointi anlaa selkeitä prosessietuja, jotka ovat merkittäviä komponenttien massatuotantoa ajatellen. Kun ensimmäisen johdekerroksen elektrodikuviointi on suoritettu riittävällä tarkkuudella sekä vertikaali- että horisontaalisuunnassa, niin elektrodikuviointiin

voidaan nyt yhdistää seuraavien kerrosten toteutus tekniikan tasosta sinänsä tunnetuilla hieman epätarkemmillakin, mutta massaluolantoon hyvin soveltuvilla menetelmillä ilman että komponenttien suorituskyky heikkenee. Toisaalla alimman johdekerroksen embossauksen yhteydessä voidaan muokata tarpeen mukaan samalla kertaa myös muita ylempiä passiivisia (eriste) tai aktiivisia kerroksia.

On luonnollisesti selvää, että keksintö ei ole rajoittunut vain edellisessä esimerkeissä esitettyihin suoritusmuotoihin, vaan keksintöä tulee tulkita ainoastaan oheisten palenttivaatimusten asettamien rajoitusten mukaisesti. Keksintö ei ole siten rajoittunut esimerkiksi ainoastaan edellä esitettyjen komponenttien valmistukseen, vaan keksinnön avulla on mahdollista valmistaa myös esimerkiksi aurinko ja -valokennoja. Aktiivimatriisinäyttöjen valmistamiseksi voidaan samalle alustalle tarvittaessa yhdistää sekä OFET- että OLED-rakenteita.

Edellä kuvattujen prosessivaiheiden ohella keksinnön yhteydessä on mahdollista tarvittaessa käyttää myös muita prosessivaiheita esimerkiksi eri materiaalikerrosten välisten eristys- tai sovituskerrosten toteuttamiseen. Edelleen on mahdollista käyttää esimerkiksi RIE-etsausta (engl. Heactive lon Etching) tai muuta plasmakäsittelyä embossaamalla kuvloidun johdekerroksen, tai samalla muokattujen muiden kerrosten puhdistamiseen tai leikkausjälkien siistimiseen ennen seuraavien kerrosten toteuttamista

25

10

15

→ PRH

12

26

Patenttivaatimukset:

- 1. Menetelmä elektronisten ohutkalvokomponenttien valmistamiseksi, joka menetelmä käsittää ainakin seuraavat vaiheet
- 5 valitaan sähköä olennaisesti johtamaton substraatti,
  - muodostetaan mainitulle substraatille alimmainen, galvaanisesti yhlenäinen johdekerros sähköä johtavasta materiaalista,
- erotetaan mainitusta alimmaisesta johdekerroksesta toisistaan galvaanisesti erilleen johdinalueita elektrodikuvioinniksi, muodostetaan mainitun elektrodikuvioinnin päälle edelleen yksi tai useampia ohutkalvokomponentissa tarvittavia ylempiä passiivisia tai aktiivisia kerroksia,
- 15 lunnettu siitä, että:
  - mainittu elektrodikuvioinniksi erottaminen lapahtuu kohdistamalla alimmaiseen johdekerrokseen kuviopainantaan (engl. die-cut embossing) eli emhossaukseen perustuva työstötoimenpide, jossa työstötoimenpitoossä käytettävän työstöelimen kohokuvio (engl. relief) aiheuttaa substraattiin pysyvän muodonmuutoksen ja samalla embossaa johdekerroksesta aluelta toisistaan galvaanisesti erillään oleviksi johdinalueiksi.
- 25 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainon menetelmä, tunnettu siitä, että mainitulla alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä muodostotaan johdinalueita substraatin tasoa vastaan kohtisuorassa eli vertikaalisessa suunnassa ainakin kahteen eri tasoon.
  - 3. Patenttivaatimukson 1 tai 2 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että mainitulla alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimonpiteellä muokataan samalla kertaa yhtä tai useampaa ohutkalvokompunentin ylempää passiivista tai aktiivista kerrosta.

35

30

20

- 4. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että substraatiile muodostettava alimmainen ja embossaamalla kuvioitava johdekerros muodostetaan tyhjöpäällystämällä.
- 5. Patenttivaatimuksen 4 mukalnen menotolmä, tunnettu siitä, ottä mainittu tyhjöpäällystys ja embossaus suoritetaan samassa tyhjöprosessissa.
- 6. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menotelmä, tunnettu siitä, että substraattimaleriaaliksi valitaan joku seuraavista materiaaleista tai niistä laminoimalla muodostettu yhdistelmä: muovi, lasi, paperi tai kartonki.
- 7. Patenttivaatimuksen 6 mukainen menelelmä, lunneltu siilä, että embossausta varten substraattimateriaalia lämmitetään.
  - 8. Patenttivaatimuksen 7 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että substraattimateriaalin sisältäessä muovia, mainitun alimmaisen johdekerroksen embossaus suoritetaan lämpötilassa, joka on hieman yli ko. muovimateriaalin lasittumislämpötilan.
- 9. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että mainitun alimmaisen johdekerroksen materiaaliksi valitaan joku seuraavista tai niiden yhdistelmä: läpinäkyvä tai läpinäkymätön puolijohdeoksidi, metalli, johtava muste tai johdepolymoori.
- 10. Jonkin odollä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnellu siitä, että embossauksessa käytettävän työstöelimen kohokuvion vertikaalisuuntainen syvyys ja/tai siinä käytettävät horisonlaaliset viivanleveydet valitaan väliltä 1-50 µm
- 11. Jonkin edellä esiletyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, 35 tunnettu siitä, että embossauksessa käytettävän työstöclimon

kohokuvio valitaan vertikaalisuunnassa olennaisesti pystyseinämäiseksi.

- 12. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä. tunnettu siitä, että embossauksessa käytettävän työstöelimenä käytetään nikkelipainolaattaa tai -peltiä, jonka masterin tal vastaavan kohokuvlo on muodostettu suoralla resistilitografialla tai resistilitografian ja kuivaetsaustekniikan yhdistelmällä.
- 13. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että ainakin osa edellä esitettyjen patenttivaatimusten kuvaamista menetelmävaiheista suoritetaan samassa rullalta-rullalle prosessissa.
- 14. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että embossaamalla muodostettua elektrodikuviointia tai samalla kertaa embossaamalla muokattuja ylempiä passiivisia tai aktiivisia kerroksia jälkikäsitellään plasmakäsittelyn avulla.
- 20' 15. Laittelsto elektronisten ohutkalvokomponenttien valmistamiseksi olennaisesti sähköä johtamattomalle substraatille, joka laitteisto käsittää ainakin
  - ensimmäiset kasvatusvälineet alimmaisen, galvaanisesti yhtenäisen johdekorroksen muodostamiseksi mainitulle substraatille sähköä johtavasta materiaalista,
  - kuviointivälineet johdinaluoiden erottamiseksi toisistaan galvaanisesti erilleen elektrodikuvioinniksi mainitusta alimmaisesta johdokerroksesta,
- loisel kasvalusvälineet yhden tai useamman ohutkalvokomponentissa tarvittavan ylemmän passilvisen tai aktiivisen kerroksen muodostamiseksi mainitun elektrodikuvioinnin päälle,

tunnettu siitä, että

mainitut kuviointivälineet elektrodikuvioinnin erottamiseksi mainitusta alimmaisesta johdekerroksesta ovat kuviopainantaan (engl. die-cut embossing) eli embossaukseen

perustuvat embossausvälineet, jotka käsittävät ainakin yhden työstöelimen, jonka työslöelimen kohokuvio (engl. relief) aiheuttaa substraattiin pysyvän muodonmuutoksen ja samalla embossaa johdekerroksesta alueita toisistään galvaanisesti erillään oleviksi johdinalueiksi.

5

10

- 16. Patenttivaatimuksen 15 mukainen laitteisto, tunnettu siitä, että mainitul kuviointivälineet on järjestetty muodostamaan mainitulla alimmalseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä johdinalueita substraatin tasoa vastaan kohtisuorassa eli vertikaalisessa suunnassa ainakin kahteen eri tasoon.
- 17. Patenttivaatimuksen 15 tal 16 mukainen laitteisto, tunnettu siitä, että mainitut kuviointivälineet on järjestetty muokkaamaan mainitulla alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä samalla kertaa yhtä tai useampaa ohutkalvokomponentin ylempää passiivista tai aktiivista kerrosta.
- 18. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 15-1/ mukainen 20 laitteisto, tunnettu siitä, että mainitut ensimmäiset kasvatusvälineet substraatille muodostettavan alimmaisen ja embossaamalla kuvioltavan johdekerroksen muodostamiseksi ovat tyhjöpäällystysvälineet.
- 25 19. Patenttivaatimuksen 18 mukainen laitteisto, tunnettu siitä, että mainitut tyhjöpäällystysvälineet ja embossausvälineet on sovitettu samaan tyhjöprosessiin.
- 20. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 15-19 laitteisto, tunnettu siitä, että embossauksossa käytettävän työstöolimen kohokuvion vertikaalisuuntainen syvyys ja/tai siinä käytettävät horisontaaliset viivanloveydot ovat väliltä 1 50 µm.
- 21. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 15-20 mukainen 35 laitteisto, tunnettu siitä, että embossauksessa käytettävän

→ PRH

työstöelimen kohokuvio on järjestetty vertikaalisuunnassa olennaisesti pystyselnämälseksi.

- 22. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 15-21 mukainen laitteisto, tunnettu siitä, että embossauksessa käytettävä työstöelin on nikkelipainolaalla tai -pelti. Jonka masterin tai vastaavan kohokuvio on muodostettu suoralla resistilitografialla tai resistilitografian ja kuivaetsaustekniikan yhdistelmällä.
- 10 23. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 15-22 mukainen laitteisto, tunnettu siitä, että ainakin mainitut ensimmäiset kasvatusvälineet ja mainitut kuviointivälineet on sovitettu samaan rullalta-rullalle prosessiin.
- 15 24. Elektroninen ohutkalvokomponentti, joka käsittää ainakin
  - sähköä olennaisesti johtamattoman substraatin,
  - mainitulle substraatille muodostetun alimmaisen, sähköä johtavasta materiaalista muodostetun johdekerroksen, joka
  - mainittu johdekerros on kuvioitu toisistaan galvaanisesti erillisiksi elektrodikuvioinnin muodostaviksi johdinaluelksi,
    - yhden tai useamman mainitun elektrodikuvioinnin päälle muodostetun ylemmän passiivisen tai aktiivisen kerroksen,

tunnettu slitä, että

20

25

30

- mainittu elektrodikuviointi on erotettu kohdistamalla alimmaiseen johdekerrokseen kuviopalnantaan (engl. die-cut embossing) eli embossaukseen perustuva työstötoimenpide, jossa työstöelimen kohokuvio (engl. rellef) aiheuttaa substraattiin pysyvän muodonmuutoksen ja samalla embossaa johdekerroksesta aluelta toisistaan galvaanisesti erillään oleviksi johdinaluoiksi.
- 25. Patenttivaatimuksen 21 mukainen komponentti, tunnettu siitä, ottä komponentti käsillää alimmaisesta johdekerroksesta mainitulla embossaustoimenpiteellä muodostettuja johdinalueita substraatin tasoa vastaan kohtisuorassa eli vertikaalisessa suunnassa ainakin kahdessa eri tasossa.

- 26. Patenttivaatimuksen 24 tal 25 mukainen komponentti, tunnettu siitä, komponentti käsittää yhden tai useamman ylemmän passiivisen tal aktiivisen kerroksen, joka on muokallu samalla alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä.
- 27. Jonkin edellä ositotyn patonttivaatimuksen 24-26 mukaihen komponentti, tunnettu siitä, että mainitun substraalin materiaali on joku seuraavista materiaaleista tai niistä laminoimalla muodostettu yhdistelmä: muovi, lasi, paperi tai kartonki.
- 28. Jonkin edellä esitetyn patentlivaatimuksen 24-27 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että mainitun alimmaisen johdekerroksen materiaali on joku seuraavista tai niiden yhdistelmä: läpinäkyvä tai läpinäkymätön puolijohdeoksidi, metalli, johtava muste tai johdepolymeeri.
- Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 24-28 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että alimmaiseen johdekerrokseen embossaamalla muodostetun elektrodikuvioinnin horisontaaliset viivanleveydet tai vertikaalisessa syvyyssuunnassa elektrodikuviointien keskinäinen etäisyys on väliltä 1-50 μm.
- 30. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 24-29 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että komponentti käsittää mainitun elektrodikuvioinnin päälle muodostetun ainakin yhden ylemmän aktiivisen kerroksen, jonka kerroksen materiaali on orgaaninen tai epäorgaaninen puolijohde.
- 31. Patenttivaatimuksen 30 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että mainittu ainakin yksi ylempi aktiivinen kerros on järjestetty muodostamaan jokin seuraavista rakenteista: transistorin kanavarakenne, aurinko- tai valokennon valoaktiivinen kerros, valoa emittoivan komponentin elektroluminoiva kerros.

35

32. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 24-31 mukalnen komponentti, tunnettu siitä, että komponentti on joku seuraavista: valodiodi, kenttätransistori, aktiivinen tai passiivinen pikselinäyttö, valotai aurinkokenno.

5

10

15

33. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 24-32 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että komponentti käsittää yhden tai useamman ylemmän passiivisen tal aktiivisen kerroksen, jonka substraatin tasoon nähden vertikaallsuuntainen dimensio on määritetty alimmaiseen johdekerrokseen kohdistetulla embossaustoimenpiteellä.

34. Patenttivaatimuksen 33 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että komponentti on orgaaninen kenttätransistori OFET, jonka kanavarakontoon kanavapituus (L) on määritetty substraatin tasoon nähden vertikaalisuunnassa embossaamalla.

35. Jonkin edellä esitetyn patenttivaatimuksen 24-34 mukainen komponentti, tunnettu siitä, ottä komponentti on orgaanisiin valodlodeihin OLED perustuva pikselinäyttö, jossa näytön yksittäiset pikselit on muodostettu eri napaisuutta edustavien keskenään ristikkäisten juovamaisten elektrodien risteyksiin, jossa komponentissa samaa napaisuutta edustavat ja keskenään samansuunlaisel vierekkäiset elektrodit on muodostettu substraatin tasoon nähden vertikaalisuunnassa keskenään eri tasoon.

25

20

36. Patenttivaatimuksen 35 mukainen komponentti, tunnettu siitä, että mainittujen samaa napaisuutta edustavlen ja keskenään samansuuntaisten vierekkäisten elektrodien vertikaalisuuntainen etäisyys toisistaan on 1-5 µm.

→ PRH

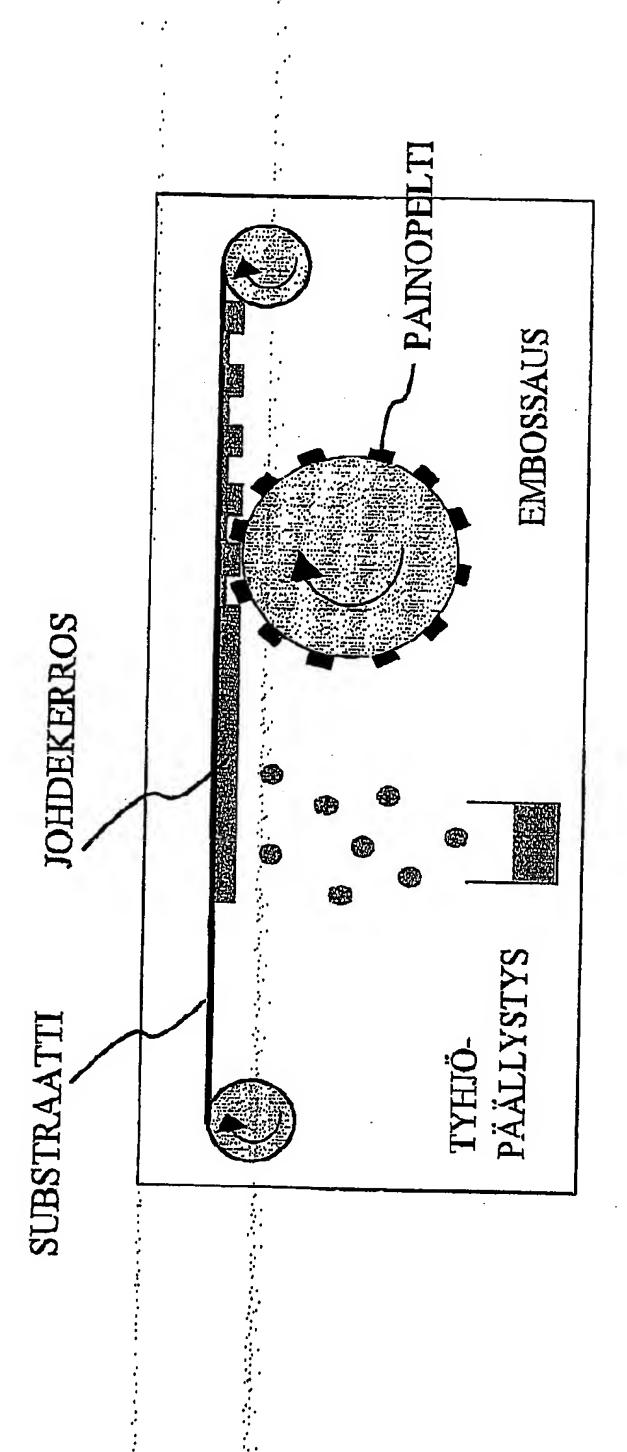
13

33

Tiivistelmä:

Keksintö kohdistuu menetelmään elektronisen ohutkalvokomponentin valmistamiseksi sekä menetelmän toteuttavaan laitteistoon. Keksintö kohdistuu edelleen menetelmän mukaisesti valmistettuun elektroniseen ohutkalvokomponenttiin. Sähköä olennaisesti johtamattomalle substraatille muodostetaan aluksi alimmainen, galvaanisesti yhtenäinen johdekerros sähköä johtavasta materiaalista, josta mainitusta alimmaisesta johdekerroksesta erotetaan edelleen toisistaan galvaanisesti erilleen johdinalueita elektrodikuvioinniksi. Mainitun elektrodikuvioinnin päälle voidaan tämän jälkeen muodostaa yksi tal useampia ohutkalvokomponentissa tarvittavia ylempiä passiivisia tai aktiivisia kerroksia. Keksinnön mukaisesti mainitun alimmaisen johdekerroksen elektrodikuvioinniksi erottaminen tapahtuu kohdistamalla alimmaiseen johdekerrokseen kuviopainantaan (engl. die-cut embossing) eli embossaukseen perustuva työstötolmenpide, jossa työstötoimenpiteessä käytettävän työstöelimen kohokuvio (engl. relief) alheuttaa suhstraattiin pysyvän muodonmuutoksen ja samalla embossaa johdekerroksesta alueita toisistaan galvaanisesti erillään oleviksi johdinalueiksi. Keksintö soveltuu ohutkalvokomponenttien valmistamiscen rullalla-rullalle prosessina.

Fig. 1

T.g. 7

VAST.OTTO 18-00-2003

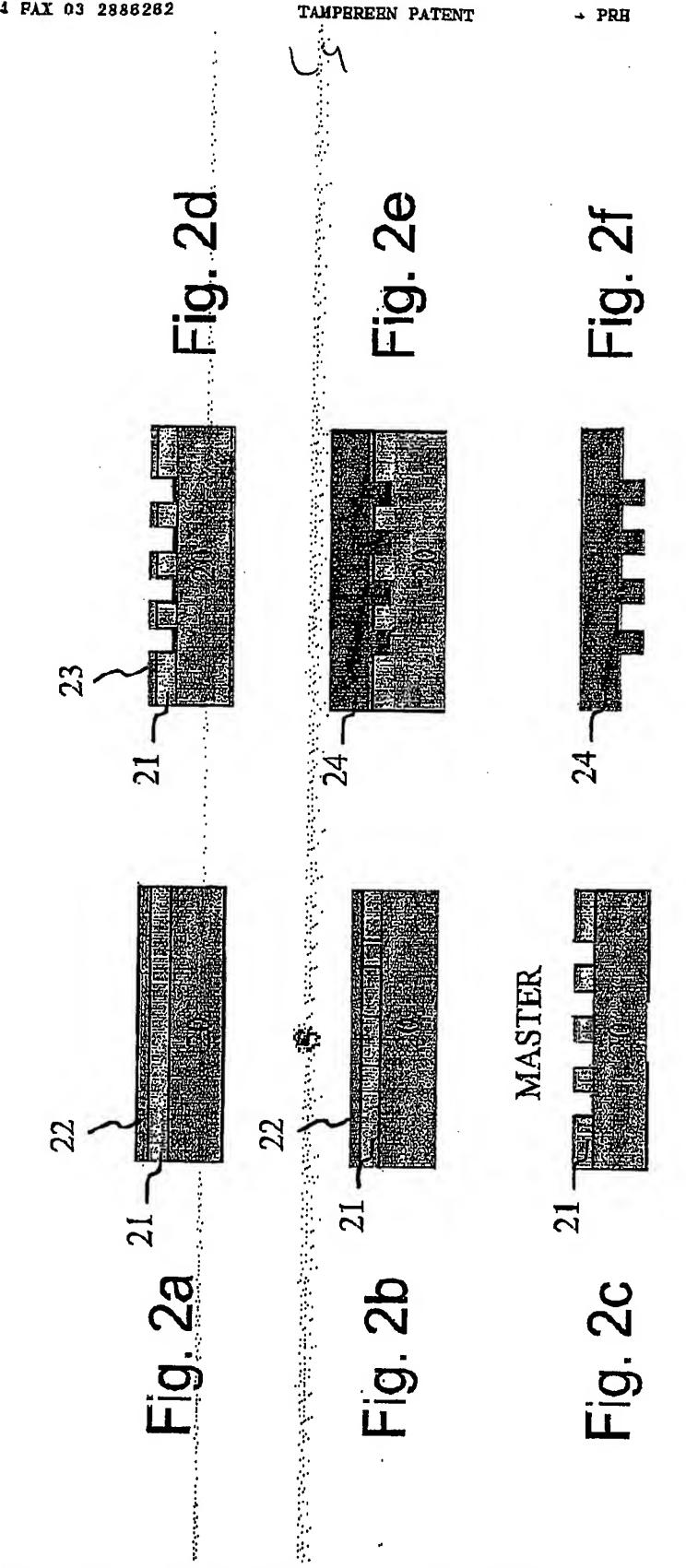
12:54

MISTA- 03 2880202

KENELLEPATREK Asiakaspalvol

SIVU 035

1回038

VAST.OTTO 19-06-2003 12:54

MISTA- 03 2886262

KENELLEPATREK Asiakaspalvel

SEO UVIZ

.5

M

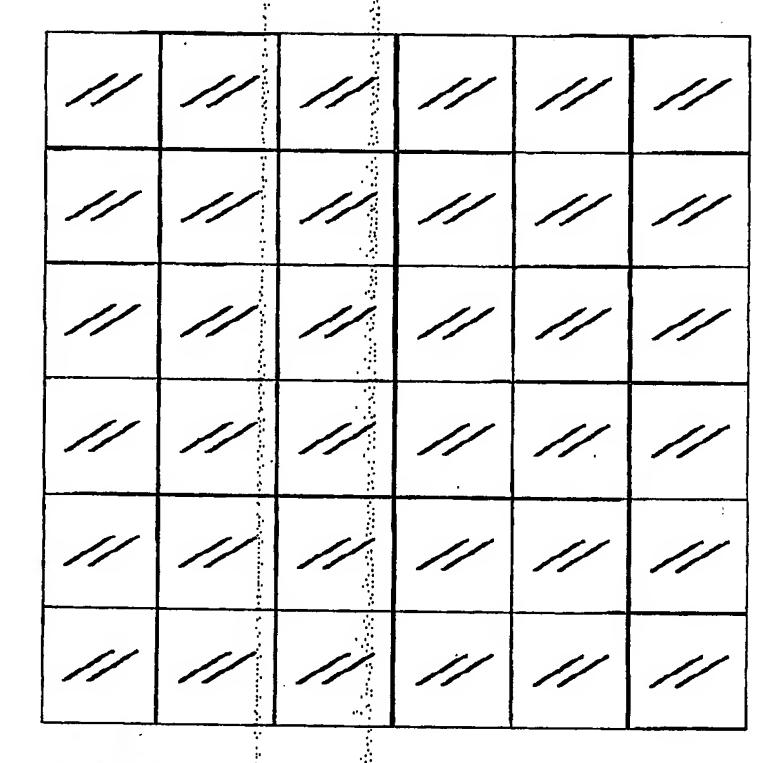
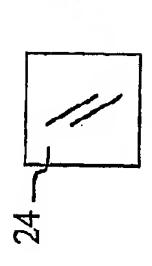

Fig. 2g

12:54

VAST.0TTO 19-06-2003

MISTÄ- 03 2886262

KENELLEPATREK Asiakaspaival

SIVU 037

TAMPEREEN PATENT

Signal A = Idlans Photo No. = 3409

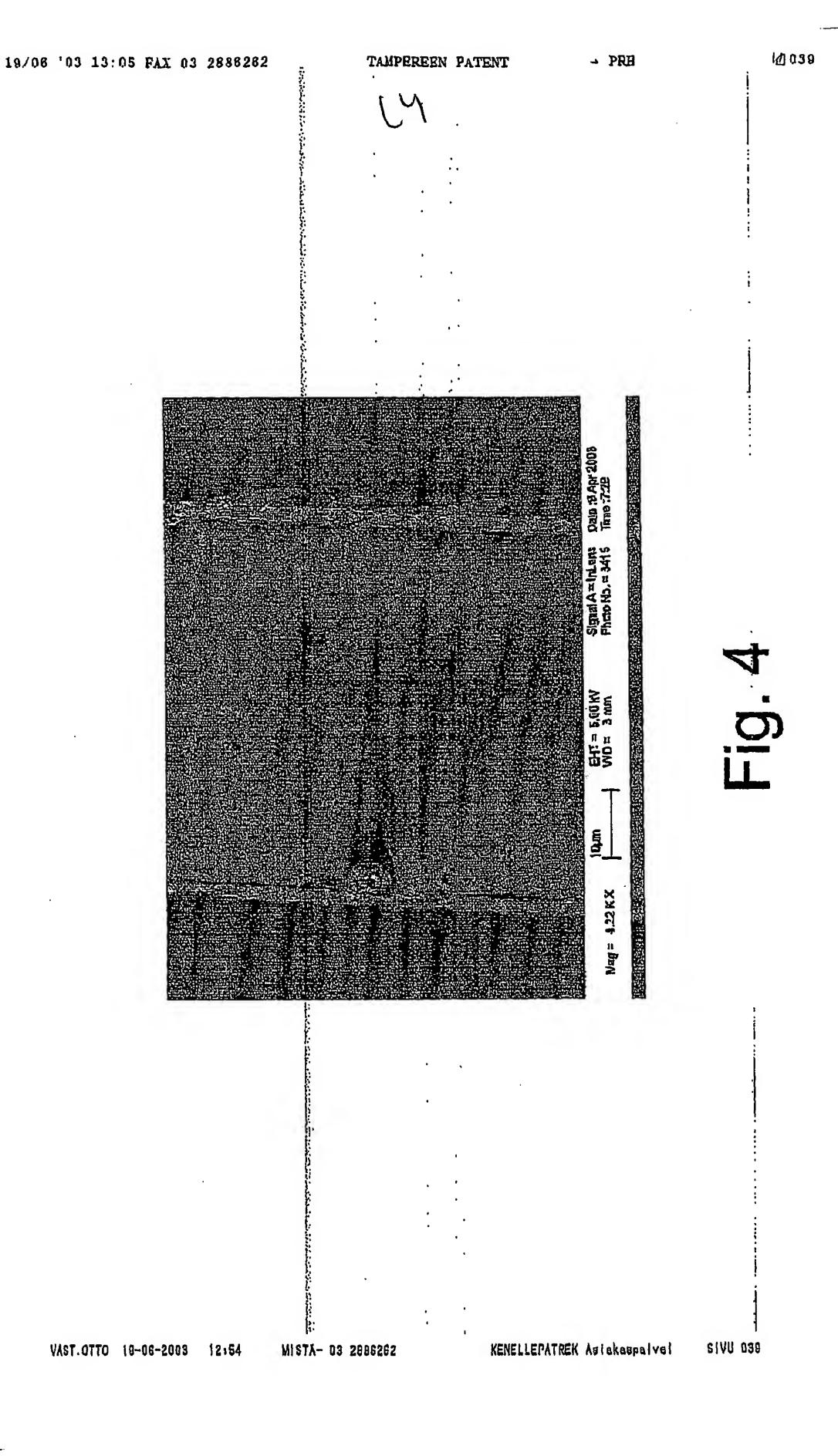
VAST.OTTO 18-08-2003

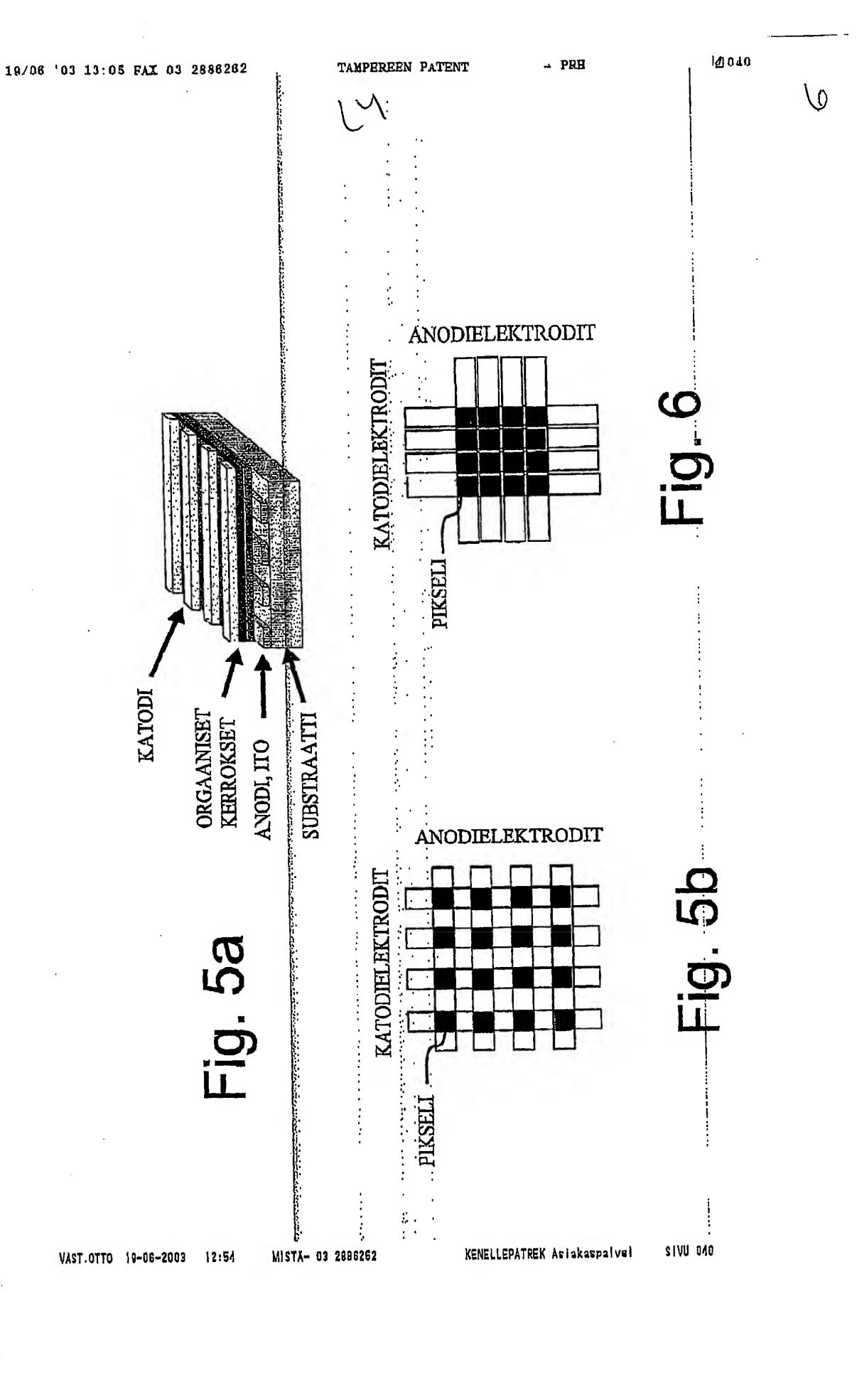
MISTA- 03 2888282

12:54

KENELLEPATREK Aslakaspalvel

SIVU 038

tho UVIS KENELLEPATREK Aslakaspalvel MISTK- 03 2888262

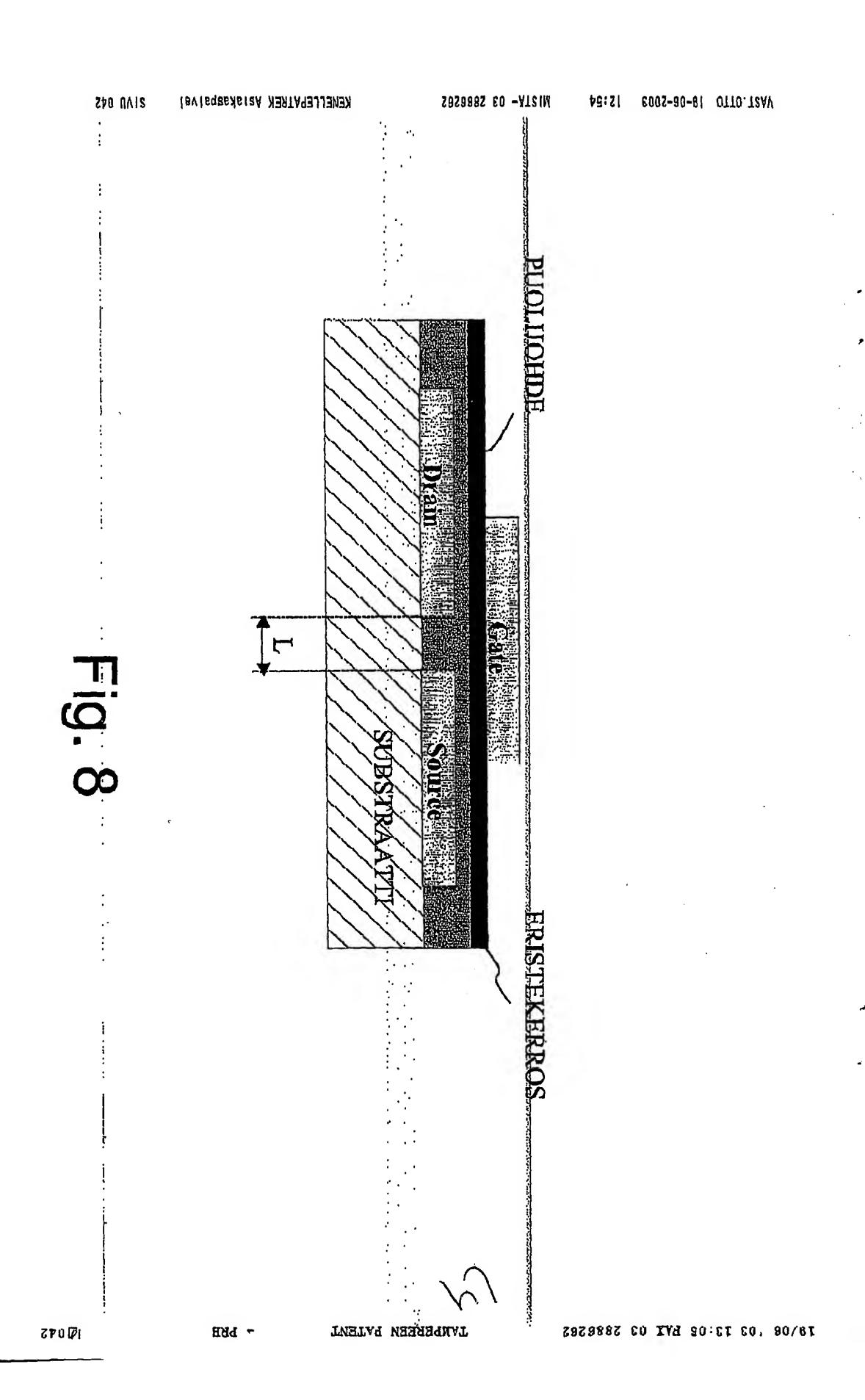
TPOPI

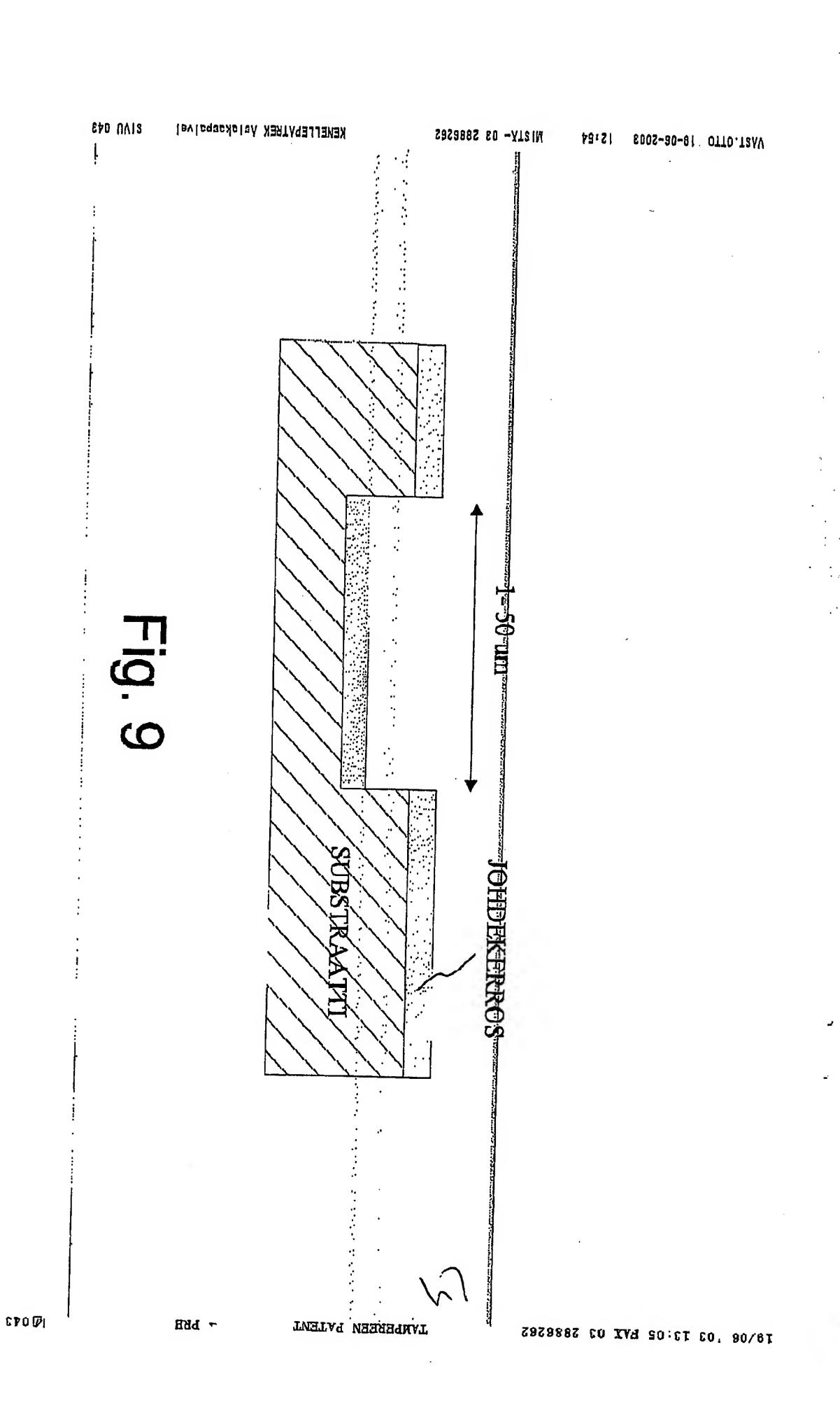
HA99 ←

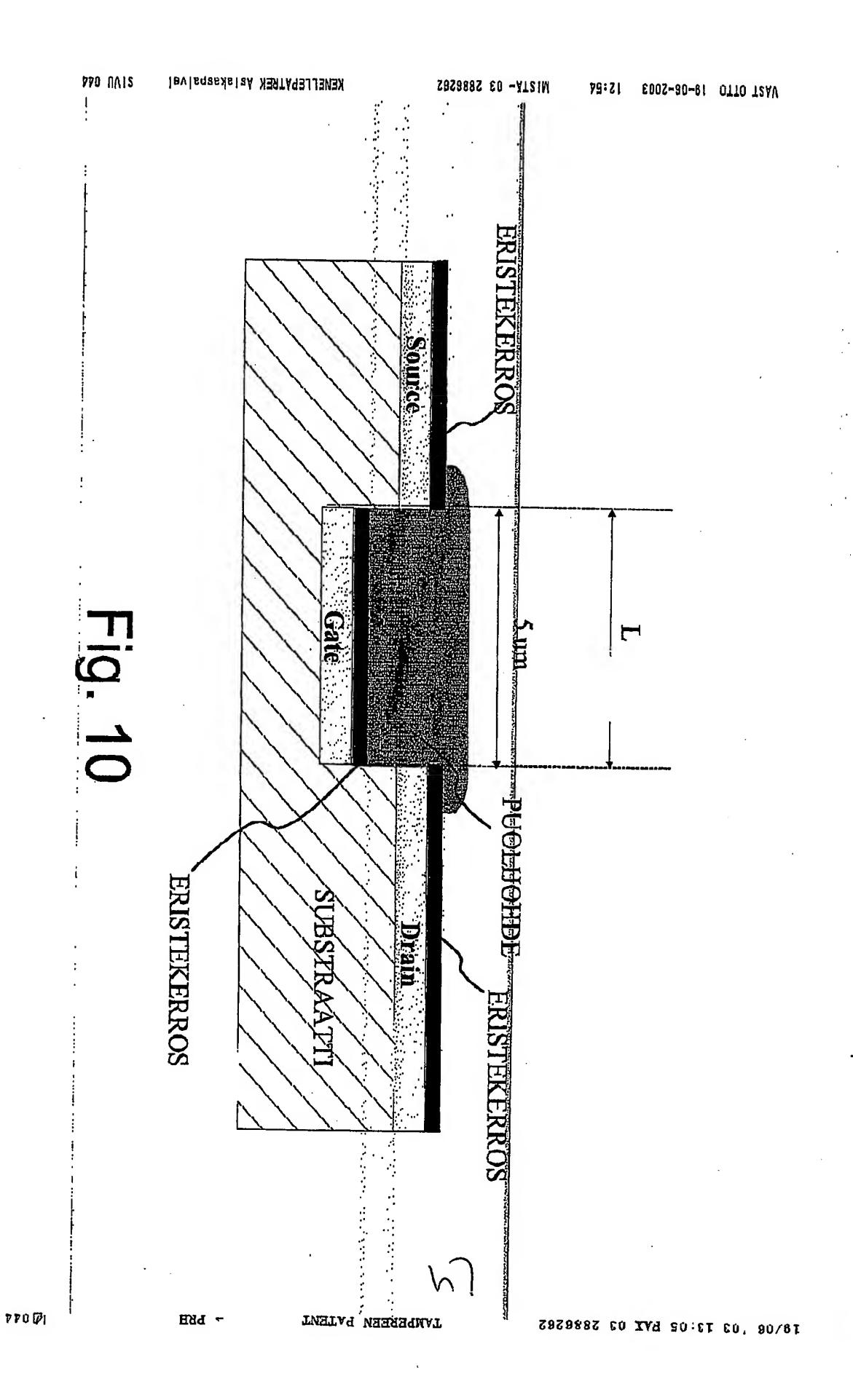
TAMPEREEN PATENT

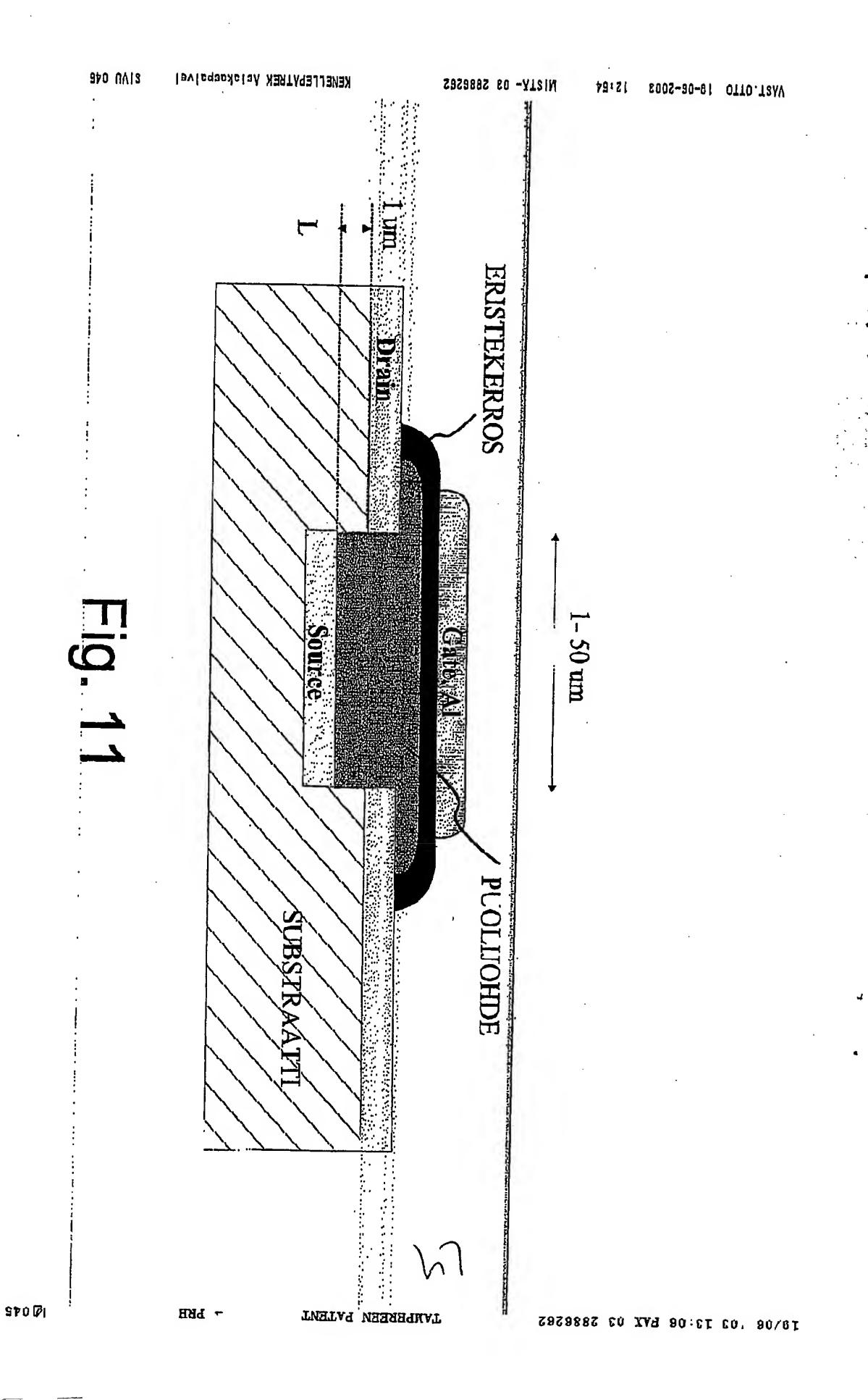
19/06 '03 13:05 PAX 03 2886262

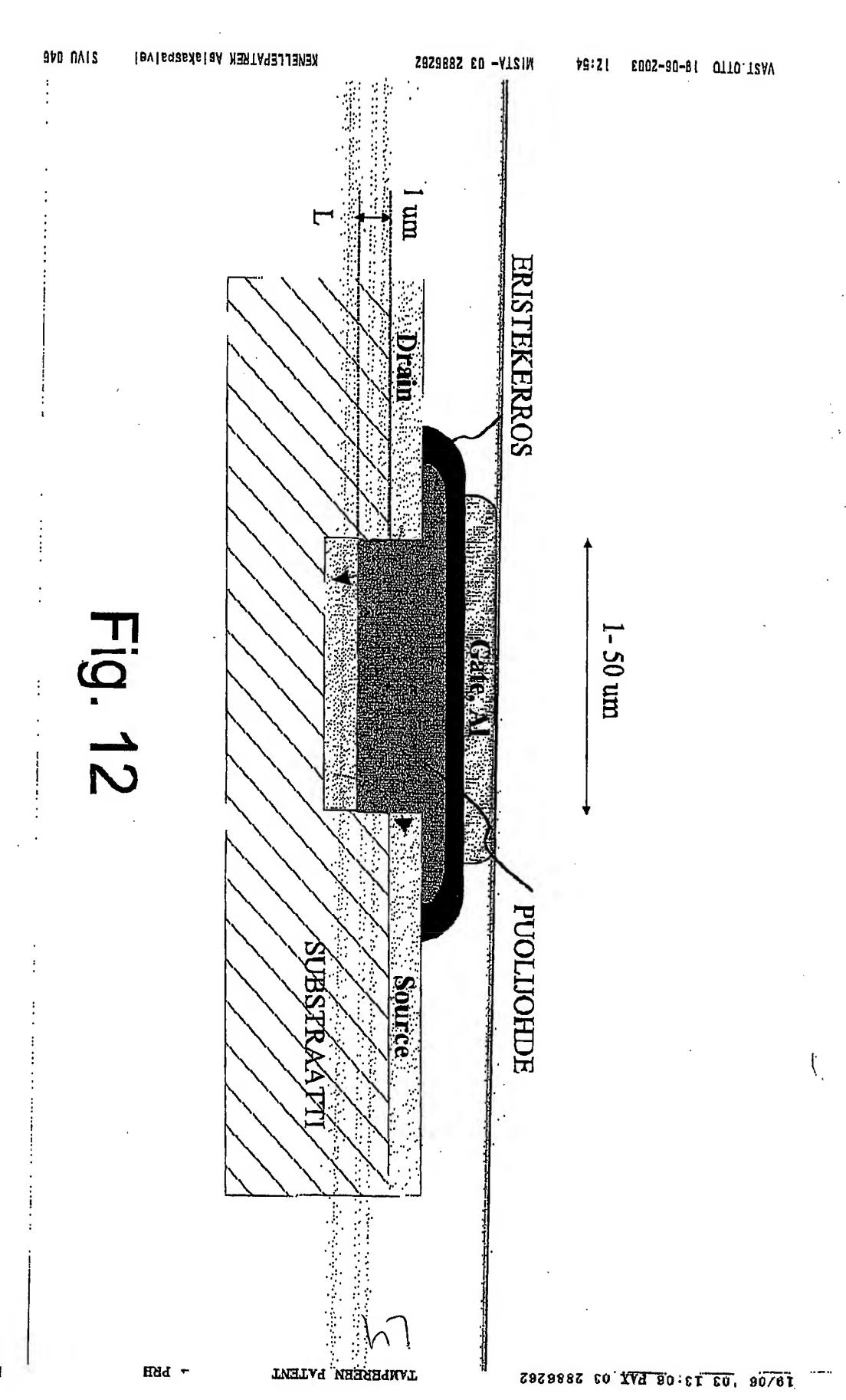
E00S-80-81 OTTO.TEAV

970 P1

This Page is Inserted by IFW Indexing and Scanning Operations and is not part of the Official Record

BEST AVAILABLE IMAGES

Defective images within this document are accurate representations of the original documents submitted by the applicant.

Defects in the images include but are not limited to the items checked:

☐ BLACK BORDERS
☐ IMAGE CUT OFF AT TOP, BOTTOM OR SIDES
FADED TEXT OR DRAWING
BLURRED OR ILLEGIBLE TEXT OR DRAWING
☐ SKEWED/SLANTED IMAGES
☐ COLOR OR BLACK AND WHITE PHOTOGRAPHS
GRAY SCALE DOCUMENTS
☐ LINES OR MARKS ON ORIGINAL DOCUMENT
☐ REFERENCE(S) OR EXHIBIT(S) SUBMITTED ARE POOR QUALITY
□ other:

IMAGES ARE BEST AVAILABLE COPY.

As rescanning these documents will not correct the image problems checked, please do not report these problems to the IFW Image Problem Mailbox.